

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

« | Σ Β Δ Ρ Δ Σ »

**ΕΝΤΥΠΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ & ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΩΝ**

Κρήτης 23 & Χαλκίδος 15231, Χαλάνδρι Αττικής, Κωδικός 6497

έντυπο κλειστό
Αρ. 119/2002
ΑΑ 285

Τριμηνιαία έκδοση.
Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2004-Ιανουάριος 2005

Τεύχος 19ο

- Τιμής ένεκεν -

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
2005... ευχές και μηνύματα	3-6
Υπόθεση Λουτρών	7-11
Κλαδονομή και κλαδαριές Χαρ. Σκορδά (φωτ. εξωφύλλου)	12-14
Τρύγος στον Αμάραντο Χαρ. Σκορδάς	14-15
Αυγουσιάτικες ημέρες στο χωριό-πανηγύρι	16
Ομιλία κ. Κατή - Συνέλευση	17-18
Έγγραφο Πολ. Συλ.	19
Δραστηριότητες Πολ. Συλλόγου	20
Ειδήσεις και σχόλια	21-24
I.M. Δ. Π. & Κονίτσης	25-27
Κοινωνικά	28
Αποχαιρετισμοί	29-31
Οι άνθρωποι του χωριού μας	32

- Τα Ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα θέσεις και απόψεις του περιοδικού, ούτε και οι συμμετέχοντες στο περιοδικό είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις απόψεις του. Για τα ανυπόγραφα την ευθύνη φέρει η διεύθυνση του περιοδικού.
- Επιτρέπεται η αναδημοσίευση και η μετάδοση όλου ή μέρους της έκδοσης, κατόπιν αδείας του εκδότη ή εφόσον αναγράφεται η πηγή.

Ιδιοκτήτης – Εκδότης – Διευθυντής:

Παναγιώτης Στεφ. Ζακόπουλος

Κρήτης 23 και Χαλκίδος κ. Χαλάνδρι - Τ.Κ. 15231

Τηλ. 210-6721822 κιν. 6972733656

Και Αμάραντος Κονίτσης – Τ.Κ. 44100 – τηλ. 26550 – 23648

Υπεύθυνος τυπογραφείου:

Ευγενία Σπανού

Ευριπίδου 87 – Fax: 210-3214317

2005... ΕΥΧΕΣ ΚΑΙ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 30-12-2004

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΤΗΛ. 265 10 - 27390, 265 10-87256
FAX: 265 10-34047

ΠΡΟΣ Μ.Μ.Ε.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΧΡΙΜΑΝΗ

Από τα βάθη της καρδιάς μου εύχομαι σε όλους τους Ηπειρώτες, μόνιμους κάτοικους και απόδημους, καθώς και στους επισκέπτες της περιοχής μας, το 2005 να έχουν Υγεία, Προκοπή και Οικογενειακή Γαλήνη.

Με το τέλος του 2004 ολοκληρώνεται και το πρώτο ήμισυ της θητείας της σημερινής Νομαρχιακής Αρχής. Στα δύο χρόνια που διανύσαμε, με την εργατικότητα, το ζήλο, τη μεθοδικότητα, το σωστό και έγκαιρο προγραμματισμό, καταφέραμε να βάλουμε τις βάσεις για τη βελτίωση των υποδομών του Νομού, την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών, την προστασία του περιβάλλοντος, την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης.

Κινηθήκαμε χωρίς διακρίσεις, χωρίς αποκλεισμούς, χωρίς το φόβο του πολιτικού κόστους. Δεν διστάσαμε, όταν χρειάστηκε, να συγκρουστούμε με όσους δεν σεβάστηκαν τα δίκαια αιτήματά μας, αλλά και να επικροτήσουμε όσους στήριξαν το έργο μας.

Προγραμματίσαμε και υλοποιούμε παρεμβάσεις και έργα σε κάθε γωνιά του Νομού, διεκδικώντας και αξιοποιώντας στο έπακρο κάθε δυνατότητα που μας παρέχεται.

Αισθανόμαστε ιδιαίτερη ικανοποίηση που η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων με τις άοκνες προσπάθειες των εργαζομένων της, έφθασε σε ύψη-ρεκόρ τις

κοινοτικές απορροφήσεις.

Ο νέος χρόνος ξεκινά με καλύτερους οίωνους για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, η οποία αναμένει με το νέο θεσμικό πλαίσιο, αναβάθμιση του θεσμού, ώστε να μπορεί να ανταποκριθεί καλύτερα στις απαιτήσεις των καιρών, στις ανάγκες των πολιτών.

Φίλες και φίλοι.

Αποχαιρετώντας το χρόνο που φεύγει, ας κρατήσουμε τα θετικά, ας διδαχθούμε από λάθη και αδυναμίες και ας υποσχεθούμε να είμαστε καλύτεροι στην καθημερινή μας ζωή, στις ανθρώπινες σχέσεις, ατενίζοντας με μεγαλύτερη αισιοδοξία τη χρονιά που έρχεται.

Χρόνια πολλά.

Κύριε Νομάρχη·

Αγαπητέ κ. Αλέξανδρε Κακριμάνη,

Καλή χρονιά!

Καθημερινά αποδεικνύεται ότι είστε το καινούριο, το δυνατό, το ανθρώπινο, το δημιουργικό. Πιστεύουμε σε σας και εναποθέτουμε την τελευταία μας ελπίδα. Ελπίδα για αλλαγή της μοίρας μας. «Το θλιβερό λουλούδι του τέλματος, να γίνει ανοιξιιάτικο άνθος της προόδου».

Από την μακρινή γωνιά της περιφέρειάς σας, οι επί των επάλξεων Ακρίτες και όλοι οι Αμαραντιώτες της διασποράς, σας στέλνουν τις πιο θερμές τους ευχές.

Η Νέα Χρονιά, το 2005, να σας χαρίζει Υγεία, Ευτυχία και Δημιουργία!

Κιάτο 13-12-2004

Αγαπητέ μας Παναγιώτη,

Για τις γιορτές που έρχονται, σας ευχόμαστε εγώ και τα παιδιά μου μέσα από την καρδιά μας τα Χριστούγεννα να είναι για όλους μας

«Ειρηνικά-Ευλογημένα και Χαρούμενα»

Και ο καινούργιος Χρόνος να μας χαρίζει υγεία, χαρά και προκοπή.

Πολλές ευχές επίσης για το πολύτιμο περιοδικό του χωριού μας που το περιμένω με λαχτάρα, να το ανοίξω, να το ξεφυλλίσω και να το διαβάσω. Έτσι με τη σειρά του ο νους μου θα με ταξιδεύει στα μονοπάτια και στους ανθρώπους του χωριού μας, χάρη στη δική σου Δημιουργία!

«Η Θεία Χάρη να σ' ευλογεί και να σε προστατεύει».

Με αγάπη Χριστού
Λευκοθέα Στέρτσου.

Αγαπητή Λευκοθέα,

Θερμά σας ευχαριστώ για τις ευχές σας. Ο νέος χρόνος, το 2005, εύχομαι να είναι Δημιουργικό, με υγεία, ευτυχία σε σένα προσωπικά και τα παιδιά σου.

Ιωάννινα 21-12-04

Αγαπητέ μας Παναγιώτη χαιρέ,

Για τη γιορτή των Χριστουγέννων ευχόμεθα Χρόνια Πολλά και Ευλογημένος ο Νέος Χρόνος 2005. Ο Νεογέννητος Χριστός, να σου χαρίζει υγεία και δύναμη στον πολιτισμικό σου αγώνα.

Με αγάπη
Οικογ. Γ. Σουτοπούλου

Υ.Γ. Πάντως εγώ επιμένω στην προαιρετική εισφορά του περιοδικού.

Ευχαριστώ πολύ για τις θερμές σας ευχές. Σας εύχομαι για το 2005, τον νέο χρόνο, Υγεία, χαρά και Δημιουργία!

Υ.Γ. Η καλύτερη αμοιβή για μένα είναι η ψυχολογική υποστήριξη της προσπάθειας.

Για το Περιοδικό

Κάθε τρεις μήνες καρτερώ τον Αμάραντο (Ισβορο) να διαβάσω χαρές και λύπες του χωριού ποτέ να μην ξεχάσω.

Για τούτο το περιοδικό φροντίζει ένας δικός μας ο Πάνος ο Ζακόπουλος παιδί απ' το χωριό μας.

Σου αξίζουν συγχαρητήρια φίλε μου Παναγιώτη και νάσαι πάντοτε καλά λεβέντη Αμαραντιώτη.

Από καρδιάς ευχαριστώ γι' αυτήν την προσφορά σου και να σου δίνει ο Αη Γιώργης μας πάντοτε την υγεία σου!

Σημείωση: Να το δημοσιεύσεις σε παρακαλώ ακριβώς όπως είναι, δεν θ' αλλάξεις τίποτε.

Χρόνια πολλά – Καλή Χροιά σε όλους
Ελισάβετ Γ. Τσιάτση-Σακκά.

Αγαπητή Βέτα·

Χρόνια πολλά, καλή χρονιά!

Οι προσωπικές σου επιθυμίες και όλης της οικογένειάς σου εύχομαι να πραγματοποιηθούν. Η έμπνευσή σου με τιμά ιδιαίτερα. Σ' ευχαριστώ για όλα!

Νεογέννητε Χριστέ

Δεν θέλω να μου δώσεις τίποτε
απ' όσα οι άνθρωποι ζητούνε.
μόνο δύο μάτια θέλω παιδικά,
που να μπορούν να Σε κυττούνε.

* * * * *

Σας ευχόμαστε χρόνια Άγια,
αληθινά Πανευφρόσυνα.

I.M. Δ., Π. & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος εύχεται στους απανταχού Αμαραντιώτες,
το νέο έτος, το 2005, να είναι χαρούμενο, ευτυχισμένο και δημιουργικό.
Ν' ανταμώνουμε πάντα με το καλό!

Εύχομαι σε όλους τους αγαπητούς χωριανούς και αναγνώστες Υγεία
και Προκοπή. Η νέα χρονιά, το 2005, να μας φέρνει πιο κοντά.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΛΟΥΤΡΩΝ

Αμαράντος, 30-7-2004

Λουόμενοι των Ιαματικών πηγών Αμαράντου

ΠΡΟΣ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ Α.Ε.

ΚΟΙΝ. 1. ΔΗΜΑΡΧΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ κ. Χατζηεφραιμίδα

2. ΝΟΜΑΡΧΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ κ. Καχριμάνη

3. ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ κ. Πανοζάχο

Αγαπητοί κύριοι της εταιρείας,

Με μεγάλη οργή και λύπη σας αναφέρουμε σήμερα, τον πολύ κακό τρόπο λειτουργίας και την κατάντια που βρίσκονται οι ιαματικές πηγές Αμαράντου.

1. Η κατάσταση και η λειτουργία των πηγών (λουτήρων) είναι ελεεινή και τρισάθλια. Δεν υπάρχει σωστή καθαριότητα, δεν ανοίγουν και κλείνουν οι πόρτες μένουν μισάνοιχτες, οι βρύσες κρύες-ζεστές δε δουλεύουν, οι κρεμάστρες είναι βρώμικες μηδαμινές έως ανύπαρκτες, φωτισμός ελλιπής, υπάρχει έλλειψη λαμπτήρων, επίσης στο αναπηρικό λουτρό δεν ανοίγει η πόρτα.

2. Βασικό και απαραίδεκτο την σήμερα ημέρα να μην υπάρχει επαγγελματίας νοσοκόμος-α. Όλοι μας είμαστε άρρωστοι προς ίαση και θεραπεία, είμαστε ηλικιωμένοι, ανήμποροι και ανά πάσα στιγμή μπορεί να μας συμβεί κάτι κατά τη διάρκεια της λούσης.

3. Δεν υπάρχει γιατρός μόνιμος, πέραν αυτού οι τυχόν αραιές επισκέψεις που γίνονται από αγροτικό ιατρό, δεν είναι ικανοποιητικές.

4. Το υπάρχον προσωπικό είναι ανεπαρκέστατο. Δύο άτομα για υποδοχή και καθαριότητα λουομένων εις κοιτώνες ύπνου και υποδοχή και καθαριότητα εις ιαματικές πηγές που απέχουν 500 μέτρα από κοιτώνες. Πράγματα απαραίδεκτα διότι ο αριθμός των λουομένων είναι πάνω από 100 άτομα σήμερα. Για ποια εξυπηρέτηση και καθαριότητα να συζητάμε.

5. Όσον αφορά τη θερμοκρασία του ατμού μέσα στις λουτήρες, ο ατμός είναι κρύος, ούτε ιδρώνουμε ούτε καν κάνουμε μπάνιο, διότι δεν κλείνουν οι πόρτες κλπ.

6. Η βατότητα του δρόμου από τα ξενοδοχειακά καταλύματα έως τις ιαματικές πηγές είναι κάκιστη. Υπάρχουν ανοίγματα, φρεάτια στη μέση του δρόμου και βάζουν ξύλα και τενεκέδες, ασφαλιόστρωση ανύπαρκτη, μεγάλη κλίση του υπάρχοντος δρόμου κλπ.

7. Το άνοιγμα της λειτουργίας των πηγών γίνεται πολύ αργά το πρωί. Ήτοι 8.10-

8.20 το αποτέλεσμα είναι να σαρδελοποιούμαστε και να κάνουμε ελλιπή λουτροθεραπεία, διότι ο κόσμος είναι αρκετός και δεν επαρκεί ο πρωινός χρόνος.

8.Θα αναφέρουμε επίσης κάτι πρωτοφανές στα χρονικά. Μετά την 19^η ώρα βραδινή, αποχωρεί και ο υπεύθυνος των λουτρών και οι δύο εργαζόμενοι και πηγαίνουν στον Αμάραντο. Μα πού βρισκόμαστε; Ένας άνθρωπος να πάθει κάτι, να θέλει κάτι, μία ασπιρίνη, μία βοήθεια κλπ. τι θα γίνει; Κύριοι είναι πράγματι απαράδεκτα αυτά και καταγγελτέα.

9.Αναφερόμαστε επίσης στο υψηλό κόστος της τιμής του εισιτηρίου για κάθε λούση εν σχέση με τις υπηρεσίες που μας παρέχονται.

10.Κύριοι εν κατακλείδι, εάν συνεχισθεί αυτή η κατάσταση χωρίς να εισακουόμαστε πουθενά, θα καταφύγουμε ως έσχατο μέσο στον τύπο και τα κανάλια. Διότι πρόκειται για την υγεία μας. Εφόσον πληρώνουμε πρέπει να τύχουμε και της δέουσας προσοχής και εξυπηρέτησης. Το αίσχος της υπάρχουσας κατάστασης και της στυγνής εκμετάλλευσης πρέπει να τελειώσει οριστικά.

(ακολουθούν σαράντα υπογραφές)

Αμάραντος 30-7-2004

Ξενοδόχοι και ιδιώτες ενοικιαζομένων δωματίων Λουτρά Αμαράντου

ΠΡΟΣ: ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ Α.Ε.

ΚΟΙΝ.: 1.ΔΗΜΑΡΧΟ ΚΟΝΤΙΤΣΑΣ κ. Χατζηεφραιμίδη

2.ΝΟΜΑΡΧΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ κ. Καχοιμάνη

3.ΓΕΝΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΗΠΕΙΡΟΥ κ. Πανοζάχο

Μετά τα συνεχή και επανειλημμένα παράπονα των λουομένων για την κακή λειτουργία των λουτρών, τις όχι καλές παρεχόμενες υπηρεσίες, τη μη ύπαρξη γιατρού και νοσοκόμου, την κακή βατότητα του δρόμου, παρακαλούμε όπως επέμβετε άμεσα, διότι γίνεται δυσφήμιση των ιαματικών λουτρών, με άμεσες και έμμεσες οικονομικές συνέπειες τόσο για μας τους ξενοδόχους όσο και για ολόκληρη την επαρχία Κόνιτσας.

Οι ξενοδόχοι

Ζακοπούλου Βικτωρία

Ζιάκος Χρήστος

Ζιάκου Αριάδνη

Ζιάκος Νικόλαος

Κούγκουλης Χαράλαμπος

Άρτα 1 Σεπτεμβρίου 2004

**ΠΡΟΣ: Τον κ. Παν. Ζακόπουλον, ιδιοκτήτην και εκδότην του περιοδικού
ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ (ΙΣΒΟΡΟΣ)**

Κρήτης 23 και Χαλκίδος
Τ.Κ. 15231 Χαλάνδρι Αττικής

Κύριε Ζακόπουλε,

Επανερχόμενος στο από 17-9-2002 ρεπορτάζ, σχετικά με τις ατμοθέρμες ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ, παρατήρησα τα παρακάτω και σε παρακαλώ να βάλεις και συ φωνή μεγάλη, μήπως ευαισθητοποιηθούν οι αρμόδιοι που διαχειρίζονται τα λουτρά αυτά, τα οποία κάνουν χρήση άνθρωποι της τρίτης ηλικίας και που υποφέρουν από παθήσεις, που αναλυτικά περιγράφονται στο βιβλίο του τότε Διευθυντή Κοινωνικής Υγιεινής ιατρού Κων. Χαριτάκη.

Με μεγάλη λύπη, διαπίστωσα και φέτος, ότι όχι μόνο δεν έγινε καμιά επέμβαση στην ομαλή λειτουργία των λουτρών εκ μέρους των αρμοδίων που έχουν την ευθύνη της ομαλής λειτουργίας, απεναντίας η κατάσταση χειροτέρευσε και συγκεκριμένα:

α) Ο δρόμος των 300 περίπου μέτρων, από τη μικρή πλατεία μέχρι το κτίριο των ατμοθέρμων, είναι λίαν επικίνδυνος, που αν εξακολουθήσει να χρησιμοποιείται από το ημι-λεωφορείο που εξυπηρετεί τους λουομένους, θα βρεθεί στο χάος της χαράδρας, όπου θα θρηνήσουμε θύματα.

β) Προς αποκατάσταση της βατότητας του δρόμου αυτού, θα πρέπει να κατασκευαστεί αντιστήριγμα και ασφαλτόστρωση.

γ) Οι καμπίνες (τα δωμάτια που εισέρχονται οι λουόμενοι για ατμοθέρμες) πολλές (τουλάχιστον τέσσερις) δεν εκπέμπουν υδρατμούς, με αποτέλεσμα οι λουόμενοι να εκδηλώνουν παράπονα και δεν ήθελαν του λοιπού να τις χρησιμοποιούν. Μεταξύ αυτών ήμουν κι εγώ με την παρέα μου.

δ) Σχεδόν όλες οι πόρτες-συρόμενες, τόσο των καμπινών, όσο και των προθαλάμων, είναι προβληματικές.

ε) Τα υδραυλικά των καμπινών και των αποχωρητηρίων, υπολειτουργούν.

Τέλος θα ήταν παράλειψή μου να μην αναφερθώ στην άψογη συμπεριφορά και διευκόλυνση σε όλους τους λουομένους, του ευγενέστατου Γιώργου Κατή και του βοηθού του Ιορδάνη.

Το παρόν κοινοποιείται και στον κ. Δήμαρχο Κόνιτσας, για δικές του ενέργειες.

Με τιμή
Επαμ. Σίμος
(Σέλτσου 23 Τ.Κ. 47100 Άρτα)

Η άποψή μου

Κανείς δεν διαφωνεί με την ύπαρξη των προβλημάτων. Ίσως μάλιστα να είναι και σε μεγαλύτερο βαθμό. Πόσο όμως ήταν θεμιτό να προβληθούν μεσούσης τη λειτουργικής περιόδου (σεζόν); Το μόνο που εισπράχθηκε για μια ακόμη φορά, είναι η αρνητική εικόνα και η υποψία στους χωριανούς ότι η όλη κατάσταση υποκινείται για άλλους λόγους. Αυτό πιστεύω κι εγώ. Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση. Στο παρελθόν έχουν ασχοληθεί πολλοί με το να τα επισημάνουν, όχι όμως με την επίλυσή τους. Προσωπικά σχεδόν σε κάθε τεύχος τ' αναφέρω. Των ασθενών, των υπαλλήλων, των κτιρίων, των διαδικασιών, της διαχείρισης, των οικονομικών. Όλα είναι εις γνώση της εταιρείας, του Δήμου, ακόμη και του Νομάρχη, αφού και ο ίδιος τα επισκέφθηκε και επιτροπή έστειλε. Γιατί εσείς που υπογράφετε (οι ξενοδόχοι) **δεν κάνετε πιο εντατική και επίμονη την παρέμβασή σας, γιατί δεν ελέγχετε τις εγκαταστάσεις αρχής περιόδου**, γιατί δεν τρέχετε στους αρμόδιους περισσότερο όπως κάνατε για το λεωφορείο της εταιρείας; Και ναι μεν όλα αυτά που λέτε είναι σωστά, παραλείψατε όμως και κάποια άλλα σημαντικά. **Τις κατολισθήσεις από τον απότομο βραχώδη λόφο** της «Μπάμπας». Μην ξεχνάτε το παλιό θανατηφόρο ατύχημα της λουόμενης γυναίκας (τεύχος 6° 2001, σελ. 40).

Σας «διέφυγε» επίσης το θέμα της **πυρασφάλειας** των ξενώνων, της συντήρησης της **αντιπυρικής ζώνης**, τα **θέματα υγιεινής των τροφίμων**, κυρίως των κρεάτων, την προέλευσή τους, αν υπάρχουν τιμολόγια από τα νόμιμα σφαγεία, **τήρηση των κανόνων λειτουργίας** των δωματίων κλπ., κλπ.

Εάν πραγματικά θέλετε την επίλυσή τους και την εύρυθμη λειτουργία τους τρέξτε από τώρα, ενδιαφερθείτε πραγματικά. Μην αναλώνεστε αδίκως, εξυπηρετώντας «αλλότριους σκοπούς». Εάν δρομολογηθούν νέες λύσεις για τα Λουτρά, μη μέινετε όλοι σας απ' έξω...

Σημ. Τα προστατευτικά στηθαία (μπάρες) προς τις λουτήρες τοποθετήθηκαν μετά από ενέργειες του Πολιτιστικού Συλλόγου του οποίου πρόεδρος είναι ο κ. Γ. Κατής (διαχειριστής και των λουτρών). Ενώ δεν είναι στην αρμοδιότητα του συλλόγου αλλά λόγω επικινδυνότητας των σημείων και αδιαφορίας των υπευθύνων και δική σας.

Εφ. ΝΕΑ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ
21 Ιουνίου 2004

ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΤΑ ΑΤΜΟΛΟΥΤΡΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Τεράστιες είναι οι δυνατότητες ανάπτυξης του Ιαματικού Τουρισμού στην Ήπειρο, δυστυχώς όμως είναι ελάχιστα τα βήματα που έχουν γίνει. Οι πηγές θερμομεταλλικών νερών μένουν αναξιοποίητες, ενώ ελάχιστες είναι οι παρεμβάσεις που έγιναν στις ιαματικές πηγές Αμαράντου, οι οποίες θεωρούνται μοναδικές στην Ελλάδα, αφού στην ουσία είναι ατμόλουτρα. Τα λουτρά Αμαράντου και Καβασίων έχουν χαρακτηριστεί ως τοπικής σημασίας. Του Αμαράντου όμως, είναι μοναδικά στην Ελλάδα και θα μπορούσαν να μετατραπούν σε μοχλό ανάπτυξης για την ευρύτερη περιοχή. Η λειτουργία τους περιορίζεται σε λίγους μήνες το χρόνο, από την 1^η Ιουνίου μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου. Η κατάσταση στα Καβάσιλα είναι ακόμη χειρότερη, αφού δεν υπάρχει καμία υποδομή για τη φιλοξενία των λουομένων. Παρόλα αυτά, στον Αμάραντο και τα Καβάσιλα, γίνονται τριάντα χιλιάδες λούσεις, που μεταφράζεται σε 2500 επισκέπτες-λουόμενους. Όπως αναφέρουν οι υπεύθυνοι, υπάρχει η δυνατότητα για την φιλοξενία μεγαλύτερου αριθμού επισκεπτών, όμως η κίνηση τα τελευταία χρόνια μειώνεται, αφού λειτουργούν πιο οργανωμένες μονάδες και σε μικρότερη απόσταση από τα αστικά κέντρα.

Περιθώρια Ανάπτυξης

Στον τομέα του θεραπευτικού τουρισμού-θερμαλισμού η Ήπειρος έχει πολύ μεγάλα περιθώρια ανάπτυξης αφού από τις πηγές που έχουν καταγραφεί, ελάχιστες έχουν αξιοποιηθεί έστω και σε μικρό βαθμό. Η ποιότητα και η ποσότητα των νερών είναι τέτοια που επιτρέπει την ουσιαστική και συστηματική εκμετάλλευση και ανάπτυξη. Πλήθος ασθενειών όπως οι ρευματισμοί, παραμορφωτικές αρθρώσεις κ.α. θεραπεύονται.

Κλαδονομή & Κλαδαριές

Μετά τις βασικές καλοκαιρινές δουλειές στο χωριό, αλώνισμα, τρύγος, τσελέχρισμα καλαμποκιού (καθάρισμα) το μάζεμα των καρυδιών, των φασουλών και άλλων κηπευτικών, οι γυναίκες καταφεύγουν στην αποθήκευση δένδρινου κλαδιού, που έχει φύλλα δαντελωτά με εσοχές και χρώμα πράσινο βαθύ και αποτελεί τον χειμώνα ευχάριστη τροφή για τις γίδες. Οι χαμηλόσκεπες μικροκαλύβες που υπάρχουν στο χωριό μας δεν μπορούν ν' ανταποκριθούν στην αποθήκευση όλων των ζωοτροφών, άχυρα, φώκεα, χόρτα, και σοφίστηκαν την κλαδονομή να την αποθηκεύουν σε «κλαδαριές». Αντιπαλαίοντας στην ευχαρίστηση του ύπνου, και στην αφύπνιση της μάνας ή της πεθεράς, από πολύ πρωί τα ζώα ετοιμάζουν, παίρνουν τσεκούρι και τριχιές, τορβάδες γεμάτους με φαγητό, νερό, ψωμί και ξεκινούν παρέες-παρέες, λυγερές κοπέλες, έμπειρες και δραστήριες γυναίκες, να κατακλύσουν τα ρουμάνια, τις ουρανίστρες, την Όρλα, και άλλες απόμακρες περιοχές του χωριού, όπου εκεί αφθονεί ο τσέρος, το μπλακούνι, ο μαυρόγραβος.

Η κ. Άννα Σωτ. Ζιάκου κλαρίζει τα δένδρα (στο βάθος η πλάβαλη-Αγία Βαρβάρα).
Η φωτ. είναι προσφορά του κ. Χρήστου Ζιάκου, τον οποίο ευχαριστώ θερμά.

Διαπεραστικές παρατεταμένες φωνές, κουδούνια, γέλια χαρωπά, πολυπόθητα ερωτικά τραγούδια, συνθέτουν ανάμικτα συναισθήματα, ο Λόγγος βουίζει και στέλνει τον αντίλαλο στις ρεματιές, το πανηγύρι, τη ζωή, την κίνησι στο βουνό. Αέρινες και ορεξάτες οι κοπέλες ανεβαίνουν στα φυλλοφόρα δένδρα, τα κλωνάρια τρέμουν στις πρώτες τσεκουριές, με το ένα χέρι κόβουν, και με το άλλο αγκαλιάζουν τον κορμό για να στηριχθούν. Όταν το δένδρο, απογυμνωθεί, οι γυναίκες φτιάχνουν τα δεμάτια, που είναι αγκαλιές ισοβαρείς για να φορτώνονται εύκολα στα ζώα, και να μεταφέρονται εύκολα στο χωριό. Αφού για αρκετά ασχοληθούν στα απόμακρα μέρη του χωριού, περίπου 6-7 ημέρες, συνεχίζουν το κόψιμο στα κοντινά δικά τους κτήματα, στα «κουριά» τους το μεταφέρουν κοντά στις καλύβες ή στ' αλώνια, εκεί που σε λίγες

Κλαδαριές, στ' αλώνια τα Τσωχάτικα, δίπλα η καλύβα για αποθήκευση κλαδιών και χόρτου.
(φωτ. αρχείο περιοδικού)

ημέρες, θα στηθούν και θ' αποθηκευθεί σε «κλαδαριές».

Οι «κλαδαριές» στήνονταν συνήθως κοντά στις καλύβες και στ' αλώνια και ανάλογα πόσα γίδια εκτρέφει το κάθε σπίτι υπελόγιζε και τις «κλαδαριές», αλλά κυρίως τον πρώτο λόγο τον είχε ο χιονιάς, και να μπορούν το ξεχειμάσμα να είναι ανώδυνο, να μην τρέχουν στα χιόνια για έλατα, ίμελα, ασπράκες και πουρνάρια. Το μέρος που στήνεται η «κλαδαριά» πρέπει να είναι το έδαφος γερό και επίπεδο. Με τον λοστό ανοίγουμε μία τρύπα περίπου 25-30 εκατοστά, τοποθετούμε ένα ξύλο περίπου 3 ½ με 4 μέτρα (σταλίκι) και το στερεώνουμε καλά, γύρω από αυτό τοποθετούμε τα δεμάτια με τα φύλλα προς τα μέσα, καλά πατημένα, όχι χλωρά για να μη τακίσουν (ανάψουν). Η κατασκευή της είναι κουραστική και απαιτεί θάρρος γι' αυτόν που την στρώνει, αλλά και αντοχή και δύναμη για αυτόν που δίνει τα δεμάτια, πολλές φορές βάζανε ανάμεσα στα κλαδιά και στα φύλλα, όπου τα τρώγανε όταν την χαλούσαν, σταφυδιασμένα και νοστιμότατα, χειμωνιάτικο επιδόρπιο. Όλα τ' αλώνια του χωριού, μετά το αλώνισμα δεχόταν δεκάδες «κλαδαριές» που αποτελούσαν και για τα παιδιά κρυψώνες στα παιχνίδια των Τσωχάτικα, ψηλά αλώνια, Παπαδημάτικα (Ράχης), του γιατρού, Παπαγιαννάτικα, Σιουτάτικα, Κατωμαχαλίτικα και τόσα άλλα, τοπία του χωριού μας, ανεπανάληπτες, περίχαρες γοητευτικές εικόνες, αλησμόνητες σκηνές τις βλέπαμε από τα εξωκλήσια, ψηλά,

του Σωτήρος, της Αϊ Βαρβάρας, του π. Ηλία.

Θα διατυπώσω την ταπεινή μου σκέψη, ο εκπολιτιστικός σύλλογος του χωριού μας θα πρέπει νομίζω να στήσει μια «κλαδαριά» σε κάθε μαχαλά.

Τώρα που η παλίρροια του χρόνου έσβησε τα θέλγητρα των νεαρών εκείνων κοριτσιών, που κάθε μέρα βρισκόνταν στα βουνά για κάθε δουλειά, **θα ενθουμούνται** με βαθειά συγκίνηση και τρυφερό αίσθημα, θα δακρύζουν γηρασμένες πια γυναίκες, αφανείς ηρωίδες, οι κοπελίτσες της παλαιάς εποχής εκείνης, θολές και ωχρές εικόνες θα παίρνουν από το μυαλό τους που βίωσαν στα υπέροχα ειδυλλιακά βουνά μας, αντικρίζοντας τις «κλαδαριές».

*«Θλίψεις ερωτικές με σέρονουν
και εκεί τα δάκρυα με παίρνουν
Ψηλά στο δάσος του βουνού
ενός ατέλειωτου καημού».*

Χαράλαμπος Δ. Σκορδάς

Τρύγος στον Αμάραντο

Στο τέλος του Αυγούστου, τα όμορφα πρασινογάλανα πουλιά, τα «ΓΚΑΛΙΤΣΙΑ» κάνουν την εμφάνισή τους στον καταγάλανο ουρανό, και τον αυλακώνουν κατά ομάδες, κελαϊδώντας στους αιθέρες και στις αμπελόχαρες περιοχές, δηλώνοντας έτσι πως τα σταφύλια αρχίζουν να ωριμάζουν και ότι έφτασε ο καιρός του Τρύγου. Στα μέσα του Σεπτεμβρίου, το πιο πλούσιο φρούτο του χωριού είναι στις δόξες του και γευόμαστε τα υπέροχα ροδόχροα σταφύλια, και εμείς τα παιδιά, τρέχαμε από περιοχή σε περιοχή ν' απολαύσουμε τα πολύχυμα και αρωματικά σταφύλια, φυσικά παρακολουθώντας προσεκτικά τις κινήσεις του δραγάτη, που είχε πολύ έργο να επιτελέσει την περίοδο αυτή.

Αρχή του Οκτώβρη ξεκινάει η περίοδος του Τρύγου, διαρκεί περίπου 7-8 ημέρες, γυναίκες με τα παιδιά τους, κατά ομάδες οικογενειακές ή συγγενικές, με τα γαϊδούρια τους φορτωμένα τα κοφίνια, κοπέλες με τα καλάθια στα χέρια, και τους τορβάδες στην πλάτη, φορώντας άσπρα μαντήλια στο κεφάλι για τον ήλιο, κατακλύζουν τα κληματοχώραφά τους και το πανηγύρι αρχίζει. Φωνές εύθυμες και χαρωπές, τραγούδια, γέλια, αναμφισβήτητα μια από τις φιλοθόρυβες σκηνές του τρύγου. Όλοι με χαρά συμμετέχουν, άλλοι αδειάζουν τα καλάθια στα κοφίνια με τα ζώα στο χωριό και τ' αδειάζουν στις κρεββάτες. Τα περπατήματα των

φορτωμένων ζώων, δονούσαν την περίτερπηνη ατμόσφαιρα στα χωράφια, στα σοκκάκια και στα καλτερίμια του χωριού. Το σιγηλό σπαρτάρισμα των φύλλων στα κλήματα από το κόψιμο των σταφυλιών, υποδηλώνουν το βαθύ αίσθημα της στοργικότητας και της αιώνιας φιλικότητας, ανάμεσα στον τρυγοκόπο νοικοκύρη και στο υπέροχο φυτό με τ' απαράμιλλά του προϊόντα. Όταν όλη του τρύγου η διαδικασία φθάσει στο τέλος, ρίχνουν λίγα, λίγα σταφύλια σ' ένα ειδικό καδί και τα πατούν μ' ένα διρένιο στούμπο και τα ρίχνουν σ' έναν φρεσκοπλυμένο κατακάθαρο κάδο που ανυπόμονα περιμένει στο κελάρι. Εκεί σιγοβράζουν περίπου 20 ημέρες, έπειτα τον κλείνουν καλά για άλλες περίπου 20 ημέρες που αρχίζει του κρασιού το σύρσιμο, και αρχίζει πλέον ο διαχωρισμός του κρασιού σε καθαρά βαρέλια, και τα τσίπουρα για την διαδικασία της ρακής. Η παραγωγή του κρασιού στα σπίτια ξεκινούσε από 300-700 οκάδες περίπου, για τις ανάγκες του σπιτιού. Από το ευλογημένο αυτό φρούτο βγαίνουν και παρασκευάζονται μούστος-κρασί-ρακή-μουστόπιτες (κάσια) σουμπέκια, γλυκό ρετσέλια και άλλα.

Θα αναφερθώ περιληπτικά στην **παραγωγή της ρακής (τσίπουρο)** που στο χωριό μας ακόμη συνεχίζεται σε πολύ μικρή κλίμακα.

Στις ατέλειωτες ψυχρές νύκτες του Νοέμβρη, συνήθως οι γυναίκες, καθισμένες κοντά στην ζωηρή φωτιά του ρακοκάζανου, μιλούν για τα προβλήματά τους, και κοιτομπολεύουν την επικαιρότητα της μικρής μας χωριάτικης κοινωνίας, συμπώντας τα κούτσουρα της φωτιάς. Οι γέροι μας τρέχαν τυλιγμένοι στο γιακά του πανωφοριού από καζάνι σε καζάνι του μαχαλά τους, αφηφώντας το κρύο, για να κατεβάσουν μονορούφι δυο-τρία ποτήρια ρακή και να ευχηθούν στους κατόχους – σε χαρές και πανηγύρια να καλοξοδευτεί και του χρόνου διπλάσια. Η φωτιά δυναμώνει στο σύμπισμα και τυλίγει η φλόγα το καζάνι και στους ογλάδες τους νερογλυμένους συνέχεια, ο ατμός ψύχεται, βγαίνοντας δίπλα σε ειδικό αγγειό αιθέρια λευκή ρακή, τους ουρανίσκους να φλογίσει οινομανών τσιπουροφονιάδων.

Και αδειάζοντας τη ρακή (τσίπουρο) στις νταμπιτζάνες και στα αγγειά, χωρίζοντας την πρώτη, γεύονται οι χωριανές το ευχάριστο συναίσθημα της εύλογης ικανοποίησης απ' την απόδοσι του βιού τους.

Μα τώρα οι ωραίες εκείνες εποχές, με τις αξέχαστες ζωηρές εικόνες του ανυπέρβλητου αγροτικού μας βίου, του τρύγου γενικά στο χωριό μας, χάθηκαν και για μας τους 60ηδες και πάνω, έμειναν φωληασμένες στην καρδιά μας και μάς προκαλούν βαθειά συγκίνησι από τη φιλόγλυκη ανάμνησή τους.

Χαράλαμπος Δημ. Σκορδάς
Σεπτέμβριος 2003

Αυγουσιάτικες ημέρες στο χωριό!

Η επιστροφή των ξενιτεμένων, το αντάμωμα, η χαρά, το γλέντι, οι συζητήσεις και οι θεωρητικές λύσεις όλων των προβλημάτων. Μαρτυρίες, σαν απτές αποδείξεις της παρουσίας μας στο παρελθόν. Οι βόλτες πέρα-δώθε με χαιρετούρες, με εγκαρδιότητες, με τυπικότητα αλλά και με προσπέρασμα, με κλεφτές ματιές σε διαβάτες και με αναρωτήσεις, ποιος, ποια νάναι άραγε; επιστρατεύουμε τη μαντική μας δεινότητα και προσπαθούμε κάτι να μάθουμε. Τα βράδια... οι βραδιές με έντονη τη νοσταλγική διάθεση, βυθιζόμαστε στο χρόνο που πέρασε. Αν και πολύ μακρινός, έρχεται μέσα μας σαν το χθες, αφού ακόμα το παρελθόν παραμένει χλωρό, χλωρό σαν του τόπου μας, που μαζί νοσταλγούμε και αναζητούμε τέτοιες μέρες την παρουσία αγαπημένων μας ανθρώπων που δεν μπόρεσαν να'ρθουν ή που διάβηκαν για πάντα... Όσπου ναρθουν οι μέρες του πανηγυριού, η επόμενη της συνέλευσης και μετά η επιστροφή και η ένταξή μας στη μηχανή της καθημερινότητας και στην ελπίδα της επιστροφής. Όλα αυτά συνθέτουν την παραμονή μας στο χωριό.

Πανηγύρι 14-15· Με την ευθύνη του Πολιτιστικού Συλλόγου έγινε η διοργάνωση

Βόλτα στο χωριό. Από δεξιά οι κ.κ. Διον. Ζιάκος, Δημ. Πανταζής, Αθαν. Κωστάτης και ο Βασ. Κυρώζης. (φωτ. αρχείο του περιοδικού)

του Πανηγυριού. Από το Πάσχα ακόμη νωρίς-νωρίς είχε κλειστεί το παραδοσιακό συγκρότημα του **Σπύρου Αντωνίου**. (Θέλει από νωρίς γιατί σχεδόν όλα τα πανηγύρια γίνονται αυτές τις ημέρες). Υπήρχε και η εκκρεμότητα του καφενείου. Και σ' αυτό έλαβε πρωτοβουλία ο Π.Σ. και σε συνεννόηση με την Εκκλησιαστική Επιτροπή και με πρωταγωνιστική και αποτελεσματική συμβολή του κ. **Αχιλλέα Ζακόπουλου** εξετάστηκαν όλες οι εκδοχές, αφού δεν υπήρχε ενδιαφερόμενος έγινε πάλι πρόταση στον κ. Γ. Κατή να το αναλάβει προκειμένου να εξυπηρετηθεί ο κόσμος αυτές τις ημέρες. Μετά από δισταγμούς και πίεση αποδέχθηκε την πρόταση. Ευτυχώς! Φαντάζεστε την πλατεία του χωριού καλοκαίρι και πανηγύρι χωρίς ανοιχτό το καφενείο; Αλήθεια πού είναι οι πρώην ενδιαφερόμενοι και συνυπογράφωντες, που έγιναν αιτία να κλείσει το καφενείο και να μπούμε στην περιπέτεια της εγκατάλειψης;

Παραμονή της Παναγίας· Το βράδυ στην γεμάτη πλατεία από τραπέζια και καρέκλες άρχισε να καταφθάνει ο κόσμος, συνήθως οικογενειακώς. Στις δέκα περίπου, το συγκρότημα της παραδοσιακής μουσικής άρχισε να παίζει. **Μουσική** μακρινή από το προγονικό παρελθόν, βιωματικά δεμένη μαζί μας. Ερμηνεύει τη σιωπηλή ιστορία όσων κατοίκησαν τούτους τους τόπους.

Μελαγχολική η αρχή της διαχέεται και μας διακατέχει. Απλώνεται στα χορταριασμένα μονοπάτια, στα σκοτεινά ξωκκλήσια, στο εσωτερικό κάποιων δωματίων μοναχικών ανθρώπων, αντιλαλεί στις ρεματιές και στις περήφανες βουνοκορφές που μαζί με τα σιωπηλά σπίτια, τους υπέργηρους ανθρώπους, ξέρουν καλά να κρατούν την αξιοπρέπειά τους. Μετά το εισαγωγικό μουσικό κομμάτι, ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου κ. **Γ. Κατής** σαν εκπρόσωπος του Δ.Σ. έκανε την παρακάτω ομιλία.

Αγαπητοί χωριανοί, καλησπέρα σας. Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου σας καλωσορίζει και σας εύχεται χρόνια πολλά.

Είμαστε βαθιά συγκινημένοι γιατί για μια ακόμη φορά με τη βοήθεια της Παναγίας και του Αη Γιώργη, μας δόθηκε η ευκαιρία ν' ανταμώσουμε στο αγαπημένο και λατρευτό χωριό μας. Να συναντηθούμε με αυτούς που πρωτοαντικρούσαμε το φως της ζωής, με εκείνους που μάθαμε τα πρώτα γράμματα, που γευτήκαμε τις πρώτες χαρές και τους πρώτους καημούς. Χρόνια περασμένα, στερημένα αλλά και ευτυχισμένα. Όλα αυτά ξανάρχονται στη θύμηση σαν μια μαγική γλυκειά και πονεμένη νοσταλγία. Το χωριό είναι η ιερή φλόγα, η εστία των πιο ισχυρών μας συγκινήσεων. Αυτή η ιερή συγκίνηση που μεταφράζεται σε αγάπη, είναι ο κρίκος που ενώνει εμάς που ζήσαμε μαζί αλλά και με τις νεότερες γενιές και αυτές μεταξύ τους. Αυτό το θεϊκό συναίσθημα της αγάπης είμαστε υποχρεωμένοι να το καλλιεργούμε και μ' αυτό να θεμελιώνουμε τους δεσμούς και το μέλλον μας. Ένα

μέλλον που στηρίζεται στους νέους. Στις σημερινές γενιές, που αλλιώς μεγαλωμένες, χωρίς τα βιώματα της ιδιαίτερης πατρίδας, του χωριού, με συνεχείς ξενικές επιθέσεις, τείνουν να ξεκοπούν και αποξενωθούν. Είναι χρέος όλων μας να το εμποδίσουμε. Κάθε γονιός και κάθε οικογένεια να παροτρύνει το παιδί του να συμμετέχει ενεργά στις εκδηλώσεις και στις λειτουργίες του Τοπ. Συμβουλίου του Πολιτιστικού Συλλόγου και της Αδελφότητας, θεωρώντας το τιμή και όχι να το αποτρέπει ως κάτι κακό και αποκρουστικό. Τα παιδιά μας, όπως είναι η συνέχεια της οικογενείας μας, έτσι είναι και η συνέχεια της παράδοσής μας και του χωριού μας, δηλ. της ευρύτερης οικογένειάς μας. Αν θέλουμε λοιπόν να έχουμε συνέχεια, πρέπει να συσπειρωθούμε και να συμμετέχουμε.

Αγαπητοί χωριανοί, είναι πολλά τα προβλήματα που ταλαιπωρούν τον τόπο μας. Για να επιλυθούν χρειάζεται η βοήθεια όλων. Ας αφήσουμε τυχόν στενόκαρδους εγωισμούς. Με μια ψυχή και μια φωνή, να διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν. Να μην αφήσουμε κανέναν να ποδοπατεί την αξιοπρέπεια του χωριού μας. Επειδή όμως σήμερα είναι μέρα γιορτής και χαράς ας μην μελαγχολήσουμε. Ελάτε όλοι μεθαύριο στις 16 του μηνός στις 7 το απόγευμα, εδώ στις Ακακίες, να τα συζητήσουμε. Η παρουσία όλων είναι απαραίτητη. Ας χαρούμε λοιπόν αυτή τη μέρα και αγαπημένοι και αγκαλιασμένοι να χορέψουμε και να τσουγκρίσουμε τα ποτήρια στέλνοντας τις ευχές μας και στους απανταχού χωριανούς για καλή αντάμωση. Επίσης να ευχηθούμε καλή επιτυχία και στους αθλητές μας που συμμετέχουν στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Τελειώνοντας να σας παρουσιάσω και το αξιόλογο συγκρότημα της παραδοσιακής μας μουσικής του κ. Σπύρου Αντωνίου!

Χρόνια πολλά και καλή διασκέδαση χωριανοί!

Μετά την ομιλία του κ. Κατή, απηύθυνε στον κόσμο ευχές και η πρόεδρος του Τ.Σ. κ. **Χαρίκλεια Γεράση**. Ακολούθησε ο χορός του Δ.Σ. όπως συνηθίζεται. Σιγά-σιγά άρχισε και η συμμετοχή των υπολοίπων. Ο χορός κράτησε μέχρι το ξημέρωμα. Μετά το πρώτο χτύπημα της καμπάνας η εκκλησία γέμισε από χωριανούς. Στο τέλος της λειτουργίας μοιράστηκε γλυκό από το σύλλογο για χρόνια πολλά και ανταλλάγησαν ευχές στο υπόστεγο (χαγιάτι) με τη συνοδεία των μουσικών οργάνων. Η συνέχεια στις ακακίες. Το βράδυ πάλι η ίδια διαδικασία του πανηγυριού χορός και γλέντι μέχρι πρωίας. Η μόνη παρένθεση, η κλήρωση των λαχείων με αρκετά και σημαντικά δώρα. Την επόμενη 16 του μηνός έγινε η καθιερωμένη **συνέλευση** στις ακακίες, 7 το απόγευμα, από το Δ.Σ. του Π.Σ. το οποίο αναφέρθηκε στις μέχρι τότε δραστηριότητές τους. (βλέπε σελ. 20) Η συζήτηση ξεκίνησε από τον κ. **Παν. Παπαϊωάννου** και αφορούσε τα βροσκοτόπια. Αφού τού έγινε ενημέρωση για θέματα που ήδη είχαν ανακοινωθεί, όπως ότι η οικογένεια Ντάκουλα, παρότι νοίκιασε

έκταση στο Βουρμπιανίτικο, έχει καταστρέψει τους μισούς βοσκότοπους του χωριού μας μπαίνοντας παράνομα μέσα ζημίωσε κατά το ήμισυ το νέο κτηνοτρόφο. Παρών ήταν και ο κ. Σπύρος Ζιάκος του Χρήστου, ο γαμπρός του κ. Γ. Ντάκουλα και χωριανός μας. Ζήτησε για δεύτερη φορά συγγνώμη για την συμπεριφορά των συγγενών του. Στη συνέχεια ρωτήθηκε ο Σύλλογος πως θα διαχειρισθεί τα λειβάδια την επόμενη περίοδο. Απήντησαν ότι πάντα θέλουν μια συνεννόηση με τον Σπύρο και το επιδιώξαν παίρνοντας και τηλέφωνο σπίτι του. Όταν όμως ρωτήθηκε τι θα κάνει αυτός του χρόνου, να το συζητήσει τώρα, αρνήθηκε λέγοντας ότι δεν μπορεί να δεσμευτεί γιατί μπορεί να πουλήσει τα ζώα. Ήταν η δεύτερη φορά, το είχε ξαναπεί στο χαγιάτι. (Αυτός δεν μπορεί να δεσμευτεί, ένα ολόκληρο χωριό μπορεί να δεσμευτεί και να εξαρτάται από τις ορέξεις του;) Στη συνέχεια τέθηκε θέμα εισφορών στο σύλλογο. Αντέδρασε ο κ. Δ. Βράνιστας, λέγοντας ότι «δεν χρειάζεται, αφού σας έχουμε δώσει τη διαχείριση των λειβαδιών». Παρ' όλα αυτά βρέθηκαν κάποιοι από μόνοι τους και έδωσαν εισφορά. Η επόμενη ερώτηση ήταν από τον κ. Φώτη Παναγιωτίδη και τον κ. Σταύρο Κούκη, αφορούσε το εάν ο Πολιτιστικός Σύλλογος εποπτεύει την Αδελφότητα. Ο κ. Κατής απήντησε ότι δεν έχει τέτοιο σκοπό. Διάβασαν ένα έγγραφο (βλέπε κάτωθι) που απέστειλε ο Πολιτιστικός, εκεί προέκυψε πάλι το θέμα της εκλογής τους, το κατά πόσον εκλέχτηκαν νόμιμα (βλέπε και τεύχος 16 σελ. 9). Το λόγο πήρε και ο κ. Ανδρέας Βερδούλης, ο οποίος επέρριψε ευθύνες και στην κ. Ν. Γκουντουβά. Το θέμα θεωρήθηκε λήξαν καθώς και η συνέλευση. Και του χρόνου, με ευχάριστα θέματα!

Το έγγραφο του Πολιτιστικού αναφέρει τα εξής.

Αγαπητοί χωριανοί

Με έκπληξη και λύπη διαβάσαμε στην επιστολή σας, ότι στο καινούριο Δ.Σ. της Αδελφότητας παραμένουν ως πρόεδρος και αντιπρόεδρος οι ίδιοι του προηγούμενου Δ.Σ., οι κ.κ. Κων/νος Παναγιωτίδης και Φώτιος Παναγιωτίδης, ενώ με επιμονή είχαν αρνηθεί τη συμμετοχή τους στο νέο Δ.Σ. κατά τις διεργασίες της Συνελεύσεως στις 15-2-2004. Αντίθετα οι νομίμως εκλεγμένοι-διορισμένοι κ. Νίκη Γκουντουβά και οι κ.κ. Παναγιώτης Ζακόπουλος και Κων/νος Παπαζήσης δεν αναφέρονται. Ούτε και η κ. Ευτυχία Γεράση, η οποία δεν είχε εκφραστεί αρνητικά για τη συμμετοχή της. Σας υπενθυμίζουμε ότι ήμασταν παρόντες και μάρτυρες της συνελεύσεως. Ως εκ τούτου σας επισημαίνουμε ότι οι αντικαταστατικές κινήσεις και οι αυθαιρεσίες δεν ευνοούν την αδελφοσύνη, τη συσπείρωση, τη συνεργασία, ούτε και την πλαισίωση από τις νέες γενιές...

Ότι σπέρνετε, θερίζετε!

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς

Το Δ.Σ.

Σημείωση

Το πρόβλημα δεν είναι στην εποπτεία. Αλλά κατά πόσον οι συμμετέχοντες στα κοινά είναι συνειδητοποιημένοι ως προς την αποστολή τους, κατά πόσο τηρούν τις αποφάσεις των συνελεύσεων, τα καταστατικά, εάν εργάζονται για την πρόοδο των φορέων και την συνοχή του συνόλου. Εάν αυτά τηρούνται, προς τι η ενόχληση, για την εποπτεία, τον έλεγχο, ή την κριτική. Είναι θέμα αρχηγίας; Προσωπικών φιλοδοξιών;

Όσοι ασχολούνται με τα κοινά πρέπει να αποδέχονται και να επιδιώκουν και τον έλεγχο και την κριτική.

Οι δραστηριότητες του Πολιτιστικού Συλλόγου που ανακοινώθηκαν στη συνέλευση στις 16 Αυγούστου:

- Μελέτη για το νεκροταφείο και περιβάλλοντα χώρο Αγίου Γεωργίου.
- Αλλαγή της θέσης της πινακίδας στο ποτάμι προς κάτω συνοικισμό (μαχαλά).
- Αναβάθμιση δικτύου ΟΤΕ (βλ. τεύχος 16^ο σελ. 27).
- Στρώσιμο δρόμου μπροστά στο καφενείο του κ. Κων. Κούκη.
- Σώμα καλοριφέρ και νοσοκομειακό κρεβάτι στο ιατρείο του σχολείου.
- Αίτηση και έγκριση για παραχώρηση του νέου Δημ. Σχολείου. από το Δήμο, για πνευματικό κέντρο, μουσείο και άλλες δράσεις.
- Τζουτζουνίδια, διοργάνωση και μεταφορά με πούλμαν από Αθήνα.
- Τραπέζι στο Μύλο με πέτρινο βάθρο, πλακόστρωτο.
- Συγκέντρωση τριών μελετών για το Μύλο, συγχώνευση σε μία και προσπάθεια ένταξής του σε πρόγραμμα.
- Αίτηση επίσπευσης και διαδικασίες απαιτούμενες για την έγκριση του διατηρητέου του Μύλου.
- Διαδικασία για κατοχύρωση της ιδιοκτησίας από την Εκκλησία (στο Μύλο).
- Συνέχιση της σελίδας του χωριού στο Διαδίκτυο με νέα διεύθυνση www.amarantos-konitsas.org.gr.
- Επιδιόρθωση της πλατείας, όλες οι σπασμένες πλάκες και οι ρωγμές (βγήκαν ένα φορηγό μπάζα και χρειάστηκαν έντεκα μεροκάματα).
- Καθαρισμός χόρτων και χώρων του χωριού.
- Ανακατασκευή των τουαλετών, δημοσίων.
- Δημοπρασία λιβαδιών.
- Διαδικασίες για σηματοδότηση και τοποθέτηση προστατευτικών στηθαίων στο χωριό και τα λουτρά (μπάρες).
- Κατασκευή ζημιών παιδικής χαράς, τοποθέτηση κουπαστής στο κάγκελο.
- Βάψιμο κάγκελων στην κατηφόρα της πλατείας.
- Οργάνωση Πανηγυριού (κλείσιμο οργάνων και ό,τι άλλο απαιτήθηκε).
- Αποστολή συλλυπητηρίων τηλεγραφημάτων.

Ειδήσεις και σχόλια

○ Η ερήμωση των χωριών μας είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, αλλά αντί να προσπαθούμε να περισώσουμε ό,τι απέμεινε ή ακόμη και να τα ενισχύσουμε, κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν να τ' αποτελειώσουμε. Λυπάμαι που το αναφέρω, αλλά είναι γεγονός. Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται στα μνημόσυνα να καλούμε για εξυπηρέτηση ειδικές επιχειρήσεις φαγητού (**κέτερινγκ**) από την Κόνιτσα. Δεν θα ήταν κακό, εάν δεν υπήρχε κανείς στο χωριό μας. Ίσα-ίσα. Αλλά όπως όλοι γνωρίζουμε, ευτυχώς υπάρχουν νέοι που δραστηριοποιούνται επιχειρηματικά στο χωριό μας εδώ και αρκετά χρόνια. Είναι ο κ. Γιώργος Κατής και η σύζυγός του Δήμητρα. Οι οποίοι πάντοτε όταν τους ζητήθηκε, εξυπηρέτησαν στο ακέραιο. Για τις τιμές δεν γνωρίζω. Δεν νομίζω όμως ότι μια διαφορά είναι τόσο σημαντικό. Πώς θέλουμε ζωή στο χωριό; Πώς θα κρατήσουμε έναν νέο χωρίς να τον υποστηρίζουμε; Τον θέλουμε όμως να βρίσκεται εκεί, για να πέρνουμε τηλ. και να λέμε "κοίτα σε παρακαλώ μήπως έσπασε καμιά βρύση από την παγωνιά", "κοίτα αν είναι καλά το σπίτι μην τάνοιξε κανείς". Ή "κοίτα το γέρο γονιό αν θέλει τίποτε, ψώνια, φάρμακα" κλπ. Τον θέλουμε να βρίσκεται στο χωριό να μας υπηρετεί χωρίς να βοηθάμε και να ενισχύουμε την παραμονή του. Ας σκεφτόμαστε περισσότερο, πριν ενεργούμε επιπόλαιοι. Γιατί μόνο εκεί μπορώ να το αποδώσω. Στην απερισκεψία.

○ Έληξε η θερινοφθινοπωρινή περίοδος βοσκής του κτηνοτρόφου που πλειοδότησε και νοίκιασε τα ιδιωτικά από τον Πολιτιστικό Σύλλογο (κ. Ευθύμιος Μπομπόρης). Έφερε φορτηγά και κατέβασε τα ζώα μέχρι την κρεμαστή. Από κει με νταλίκες στον τόπο του. **Ήταν μια συνεργασία άψογη.** Περιορίσε τα ζώα στα όρια που του έθεσε ο Π.Σ. και δεν ενόχλησε πουθενά και σε τίποτε. Στις οικονομικές υποχρεώσεις του εξόφλησε μέχρι λεπτού και στο χρόνο που συμφώνησαν.

Αντίθετα η κ. **Αθηνά Ντάκουλα Ζιάκου** ταλαιπώρησε το χωριό και το **έσυρε στα δικαστήρια.** Αποτέλεσμα ήταν ν' απορριφθεί η αίτησή της στην περιφέρεια για ακύρωσή της Δημοπρασίας του Πολιτιστικού, να μην πετύχει ασφαλιστικά μέτρα στον κ. Ευ. Μπομπόρη (ιδιωτικών) και μην παρουσιαστεί στο επόμενο και στο τελευταίο να συμβιβαστεί και ν' αποσυρθεί. Η ταλαιπωρία των χωριανών που έτρεχαν στα δικαστήρια, η προσπάθεια συκοφάντησης του Δ.Σ. του Π.Σ. και η γενικότερη προσπάθεια διασυρμού του Πολιτιστικού από την οικογένειά της, δείχνει το αμετανόητο, την αλαζονία και τον εγωισμό. Δείχνει ότι καμιά σχέση συναισθηματική, κανένα δέσιμο δεν έχουν κανένα σεβασμό σ' αυτόν τον τόπο, αυτό είναι το ευχαριστώ τους, στους κατοίκους. Και δεν φτάνουν μόνο αυτά. Όταν αποφάσισε να τα πάρει από το βουνό προς το τέλος Δεκεμβρίου, σχεδόν μια βδομάδα, τα περισσότερα ζώα τους βρίσκονταν μέσα στο χωριό και γύρω απ' αυτό. **Για την κ. Αθηνά Ντάκουλα, σύζυγο κ. Σπύρου Χρ. Ζιάκου** υπεύθυνοι είναι το τοπικό συμβούλιο και ο Δήμος που της επέτρεψαν να εισέλθει στα κοινοτικά, πληρώνοντας 152,50 ευρώ (52.000 δρχ.). Ως πότε το Τοπικό Συμβούλιο θα ανέχεται την καταστροφή των περιουσιών μας; Ως πότε θα επιτρέπει το ποδοπάτημα της αξιοπρέπειας των Αμαραντιωτών, αυτών που με εκλογές τους εξέλεξαν;

Τα λιβάδια και το βουνό είναι άρρηκτα δεμένα με την επιβίωσή μας, με την ιστορία μας, με την αξιοπρέπειά μας. Τα υπερασπιστήκαμε και τα διαφυλλάξαμε μέσα στους αιώνες από κατακτητές και αντίξοες συνθήκες. Με ιδρώτα, με δάκρυ και αίμα στην κυριολεξία... Κανείς δεν μπορεί να τα

αμφισβητήσει, κανείς δεν μπορεί ν' αδιαφορήσει, κανείς δεν μπορεί να τα ποδοπατήσει.

*Τα βρασμένα τσίπουρα
πετάχτηκαν, το καζάνι θα
πλυθεί για να μπουν τα
καινούρια. Στη φωτ. ο κ.
Σωτήριος Νάκος και η κ.
Ανδρομάχη
Παπαγιαννοπούλου.
(φωτ. αρχείο Περιοδικού)*

Στήθηκαν και φέτος τα **καζάνια** (αποστακτήρια), άναψαν και βγήκε το καλό μας τσίπουρο. Η διαδικασία η ίδια όπως άλλες χρονιές. Άρχισε τέλη Οκτωβρίου και τελείωσε αρχές Νοεμβρίου. Λειτουργήσαν όλα και έτσι δεν πιέστηκαν οι παραγωγοί. Οι επισκέπτες ήταν ελάχιστοι και ο καιρός λίγο παγωμένος. Όλα πήγαν καλά αφού όλοι ήταν ευχαριστημένοι κυρίως με την ποιότητα. Σ' αυτούς που διακατέχονται από γούστο και πάθος (μερακλήδες) για το τσίπουρο-ρακή τούς αφιερώνω ένα ποιηματάκι από το Πόποβο.

Μωρή ρακή, καλή ρακή
που είσαι στο ποτήρι
εγώ σε πίνω για καλό
και συ με πας στον τοίχο.
Για πιέμε, πιέμε απόλιγα
να σ'έχω παλληκάρι
κι αν λαιμαργάς και με τραβάς
σου σπάζω το κεφάλι!

Στην υγεία σας, σε χαρές
και του χρόνου να ξαναβγάλουμε.

(εκτενή αναφορά για τα τσίπουρα βλέπε σε προηγούμενα τεύχη και στη σελ. 14).

Επιστροφή σαν απaráδεκτο από τρεις αποδέκτες είχα στο 16^ο τεύχος. Από τον **κ. Γεώργιο Ν. Κούκη**, τον **κ. Παύλο Κάππο** και ένα τρίτο με μονογραφή αγνώστων στοιχείων. Κανείς από τους τρεις δεν αναφέρει τους λόγους. Καλόν είναι να τους αναφέρουν, να τους δημοσιεύσω γιατί και σε μένα μπορεί να είναι χρήσιμοι και στους υπόλοιπους χωριανούς και αναγνώστες.

Για τον πρώτο, τον κ. Γ. Κούκη, το περίμενα, γιατί ήδη το είχε ανακοινώσει ο πεθερός του κ. **Χρήστος Θ. Ζιάκος** στο καφενείο με δυσaráσκεια και απειλητικό τόνο στη φωνή του. «Τι θέλεις και τα γράφεις, θα δεις όλοι θα στα γυρίσουν». Και ναι μεν αυτόν τον καταλαβαίνω να είναι δυσáρεστημένος γιατί πληροφορείται ο κόσμος για τη συμπεριφορά της νύφης του κ. Αθηνάς και των συμπεθερών, οικογ. Ντάκουλα, όσον αφορά τα ζώα, μάλιστα ο κ. Γ. Ντάκουλας με είχε απειλήσει με μηνύσεις. «Θα δεις τι θα σου κάνω που όλο γράφεις. Εγώ έχω το Μπούκα με το μήνα» (δικηγόρος στα Γιάννενα). Υπάρχει δυσaráσκεια από την πλευρά τους, χωρίς όμως να σκέφτονται ότι φταιν αυτοί που τα κάνουν και όχι αυτοί που τα γράφουν και τα μαθαίνει ο κόσμος. Εν μέρει λοιπόν τον κ. Γ. Κούκη τον δικαιολογώ. Τον κ. Κάππο και τον άλλο τον ανώνυμο δεν μπορώ, γι' αυτό καλό είναι, ας κάνουν τον κόπο να μας εξηγήσουν. Ο **διάλογος** γι' αυτό βγήκε σ' αυτόν τον τόπο και γι' αυτό ευδοκίμησε. Κάθε τεύχος έχει πάνω από δέκα-δεκαπέντε άτομα συμμετοχή. Το συγκεκριμένο Νο 16 έχει 15 συμμετοχές. Όλα απaráδεκτα ήταν; Γι' αυτό υπάρχει ο διάλογος, το επαναλαμβάνω. Και'γω δεν αρνήθηκα ποτέ σε κανέναν τίποτε. Εκτός αν είναι εναντίον της επικοινωνίας, της ενημέρωσης,, του διαλόγου... Περιμένω με ενδιαφέρον και κατανόηση... Στον ίδιο τόνο, επιθετική και εχθρική ήταν και η κ. Ειρηνούλα Βλαχάβα-Κεουσερίδου, η οποία το καλοκαίρι μετά τη συνέλευση φεύγοντας φώναζε «θα δεις, θα σου το κλείσουμε (το περιοδικό) μ' αυτά που γράφεις, όλα είναι ψέματα, ο Κατής τα πλήρωσε τα κλαρίνα που ήρθαν; Έπεσα από τα σύννεφα πραγματικά, γιατί ποτέ δεν είχα γράψει κάτι τέτοιο. Την παρακάλεσα να γυρίσει να το συζητήσουμε, δεν άκουγε τίποτε, έφυγε. Είναι προφανές ότι την είχαν πληροφορήσει λάθος. Γι' αυτό χρειάζεται η σωστή ανάγνωση-πληροφόρηση των κειμένων και πολύ περισσότερο ο διάλογος. Δεν μπαίνω στην ψυχοφθόρα, χρονοβόρα και οικονομική στέρηση, δηλ. να εκδίδω το περιοδικό για να δημιουργώ παρεξηγήσεις. Δεν μπορώ όμως να χαϊδεύω αυτιά και να καλύπτω παρατυπίες, όλα στο φως, με διαφάνεια και αλήθεια και για να βγουν αυτά χρειάζεται **Διάλογος Δημόσιος**.

○ Άλλο ένα δένδρο «σύμβολο» γέρασε, ξεράθηκε και κόπηκε για τη φωτιά. Η κερασιά του Ντισάκα, κάτω από την Αγία Σωτήρα στο δρόμο. Το μέρος εκεί ήταν Ευαγγελάτικο και το αγόρασε ο Γιάννης Ντισάκας και επέκτεινε το σπίτι του, σ' αυτό είχε μείνει κάποιο διάστημα και ο αείμνηστος δάσκαλος Δημοσθένης Ντούτσης. Η κερασιά με τα πολύ νόστιμα κεράσια της, τάισε γενιές και γενιές ανθρώπων και πουλιών. Τώρα με τα ξύλα της ζεσταίνει τους ανθρώπους και τα σπίτια τις κρύες νύχτες του χειμώνα. Θα μείνει πάντα μια γλυκιά και τρυφερή ανάμνηση.

○ Παραμελημένο βρήκε η 28^η Οκτωβρίου το **Ηρώον του χωριού**. Με τους κάδους των σκουπιδιών δίπλα. Ένα στεφάνι τοποθετημένο δύσκολα να το διακρίνει κανείς από τα αγριόχορτα. Κάποιος το τοποθέτησε (το έριξε) χωρίς δοξολογίες, μνημόσυνα και αποδόσεις φόρων τιμής. Καλύτερα να μην γίνεται, παρά να καθρεφτίζεται η αγνωμοσύνη μας, η αδιαφορία και η τεμπελιά μας.

○ Συνεχίζονται **τα έργα του Πολιτιστικού** στο χωριό. Έφτιαξε αποθήκη στο πίσω μέρος του σχολείου, για να τοποθετηθούν τα πράγματα και να καθαρίσει ο χώρος του, με σκοπό τη δημιουργία Μουσείου και πνευματικού κέντρου για το σκοπό που του παραχωρήθηκε από το Δήμο. Περίπου 28τ.μ. και 3 μ. ύψος με τσίγκο, σιδερένια πόρτα και τσιμέντο στο δάπεδο. Τοποθετήθηκαν σωλήνες δεξιά και αριστερά στη σκάλα του σχολείου για να διευκολύνει το ανέβασμα και κατέβασμα των

ηλικιωμένων που επισκέπτονται το Ιατρείο. Πριν τοποθετηθούν αυτοί, είχε γίνει ο εξής διάλογος ανάμεσα σε δυο γιαγιάδες, «ω, ω... τάδε, βοήθα με μωρ να κατέβω». Απάντηση «τι λίες, να πέσουμε κι οι δυο αντάμα». Ήταν απαραίτητοι. Την τοποθέτηση την έκανε αφιλοκερδώς μαζί με το παγκάκι στην παιδική χαρά ο **Γιάννης ο Ντούτσης**, που δυστυχώς μας άφησε ξαφνικά και μας συντάραξε... Παράδειγμα ανιδιοτέλειας, φιλοτιμίας, εθελοντισμού και λατρείας του χωριού... Σ' ευγνωμονούμε (βλέπε κοινωνικά).

○ Ο **κ. Κων/νος Καραμανλής** αναφέρθηκε και σαν πρωθυπουργός στην ανάπτυξη των **λουτρών** μας (είχε αναφερθεί και προεκλογικά). Συγκεκριμένα κατά την επίσκεψή του στα Γιάννινα τον Νοέμβριο ανέφερε τα εξής.

«Κατατίθεται άμεσα στη Βουλή νομοσχέδιο για την ανάπτυξη του ιαματικού τουρισμού και προωθείται σχέδιο αξιοποίησης των λουτρών στα Καβάσιλα και την (τον) Αμάραντο». (εφημ. τα Γιάννινα αρ. φ. 318)

Μακάρι κάτι να γίνει για τον τόπο. Χρειάζεται όμως και λίγο πίεση και υπενθύμιση κι από εμάς. Ο Πολιτ. Σύλλογος απ' ότι γνωρίζω καταβάλλει κάποιες προσπάθειες, μακάρι να ευοδώσουν...

○ **Δυνατός σεισμός** έγινε ξημερώματα στις 23 Νοεμβρίου, 05.26 ώρα, 5,4 ρίχτερ πολύ κοντά, ένα χιλιόμετρο βορειοδυτικά, επιφανείας και 11 χιλ. βάθος. Έγιναν αρκετές μικροζημιές, ρωγμές, σοφάδες και μικρά τοιχία. Στην Αγία Βαρβάρα (χωριό) έπεσε μέρος του δυτικού τοίχου του Ι. Ναού. Ακολούθησαν κι άλλοι σεισμοί. Ο επόμενος και δυνατός ήταν 4,1 ρίχτερ, ώρα 5.59, 18 χιλ. επιφανείας απόσταση, και βάθους 11. Ακολούθησαν μικρότεροι γύρω στα 3 ρίχτερ, αλλά είχαν προηγηθεί όμως και του ίδιου μεγέθους. Συνολικά από την 1^η Ιανουαρίου 2004 έως 2 Δεκ. 2004 έγιναν 35 σεισμικές δονήσεις από 2,9 ρ. έως τον δυνατό 5,4. Την ημέρα του σεισμού εντύπωση έκανε το ότι ο Ζιάσιακας το ποτάμι, έγινε κατακόκκινο. Τα χώματα υποχώρησαν μέσα στην υπόγεια διαδρομή του ποταμού, δεδομένου ότι η περιοχή είναι καρστική δηλ. ασβεστολιθική και επικρατεί η χημική διάβρωση στους ασβεστόλιθους και στα άλλα διαλυτά πετρώματα. Την ίδια ημέρα ήρθε επιτροπή από το ΓΑΣ Κονίτσης έκανε μια αναγνωριστική επίσκεψη και συνέταξε έκθεση. Χρειάζονται περαιτέρω κινήσεις για αποζημιώσεις, δάνεια κλπ.

Αυτό που πρέπει να λάβουν υπ' όψιν τους οι αρχές είναι η επικινδυνότητα που προκύπτει λόγω της σαθρότητας του υπεδάφους και των κατολισθήσεων, το έχω γράψει επανειλημμένως.

○ Τα Χριστούγεννα λιγοστός ο κόσμος. Όχι μόνο δεν πήγαν στο χωριό αλλά ορισμένοι έφυγαν. Το μόνο ευχάριστο η διανομή γλυκών στα σπίτια από τον Πολιτ. Σύλλογο. Μελομακάρονα και κουραμπιέδες και η ανταλλαγή ευχών. Η πρωτοχρονιά ακόμη πιο ερημική.

○ Έγινε η κοπή της πίτας στις 9 Ιανουαρίου στις 5.30 μ.μ. στο Στάνλεϋ. Δεν παρευρέθηκα και δεν έχω πληροφορίες προς ενημέρωσή σας. Η απουσία μου οφείλεται σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τον τρόπο εκλογής τους. (βλέπε 16^ο τεύχος σελ. 9 και την απάντηση του Πολ. Συλλόγου σελ. 19 στο παρόν τεύχος).

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 69 7/9/04

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

(αποσπάσματα)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανής & Κονίτσης κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, Πρόεδρος του «Πανελληνίου Συνδέσμου Βορειοηπειρωτικού Αγώνος» προέβη στις ακόλουθες δηλώσεις:

... Είναι καιρός, φρονούμε, να αφυπνισθή ο πολιτικός κόσμος και ιδιαίτερα η Ελληνική Κυβέρνηση. Τυχόν περαιτέρω αδράνεια θα σημάνη πολλά δεινά και για τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό πρωτίστως, αλλά και για την Ελλάδα. Είναι καιρός η Ελληνική Πολιτεία: α) Να ξεκαθαρίσει ποια είναι η Βόρειος Ήπειρος. Είναι τα 90 χωριά μόνο της Δροπόλεως, όπως ισχυρίζονται οι Αλβανοί; Η Κορυτσά, η Χειμάρρα, οι Άγιοι Σαράντα τι είναι; Και μήπως πρέπει να σταματήσει ο πακτωλός των ελληνικών χρημάτων προς την Αλβανία, αφού η γειτονική μας χώρα υποσχέθηκε να δώσει σε κάθε ποδοσφαιριστή της το ποσό των 500.000 ευρώ(!) αν η ομάδα τους θα νικούσε (όπως και νίκησε) την αντίστοιχη Ελληνική; Και β) Να ξεκαθαρίσει το θέμα των Αλβανών μεταναστών που εργάζονται παράνομα στην χώρα μας, ο αριθμός των οποίων έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις.

Κύριοι αρμόδιοι, σταματήστε, επί τέλους, να σκορπίζετε χαμόγελα δεξιά και αριστερά, και «πατήστε πόδι». Η Βόρειος Ήπειρος κινδυνεύει τα έσχατα. Χαράξτε υπεύθυνη και σταθερή εξωτερική πολιτική και για το φλέγον αυτό εθνικό θέμα. Τα γεγονότα τρέχουν. Όλος ο κόσμος είναι ένα «καζάνι που βράζει». Όχι άλλη αδράνεια και αδιαφορία. Σπεύσατε να προλάβετε τις εξελίξεις, γιατί διαφορετικά αυτές θα είναι εξόχως δραματικές.

Ο ΠΑΣΥΒΑ, η ΣΦΕΒΑ και εγώ παρακολουθούμε με αυξημένη προσοχή τα γεγονότα. Και χτυπάμε όχι πια «καμπανάκι», αλλά βαρειά και δυνατή «καμπάνα». Ελπίζουμε να ξυπνήσουν οι αρμόδιοι από τον βαρούχειο ύπνο τους, προτού να είναι αργά.

Αριθ. Πρωτ. 80 14/9/04

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«Πριν αλέκτωρ φωνήσαι», ιδού ότι η γειτονική μας Αλβανία «ξαναχτύπησε». Στόχος αυτή την φορά, οι Βορειοηπειρώτες της Ελληνικώτατης Χειμάρρας.

Όπως μεταδίδουν τα Μ.Μ.Ε., για Τρίτη κατά σειρά ημέρα χθες, οι Αλβανοί κατεδάφιζαν βάνουσα οικήματα των Χειμαρριωτών, με την δικαιολογία ότι τάχα είναι... αυθαίρετα. Το γεγονός έχει προκαλέσει την οργή και την αγανάκτηση των εκεί Ελλήνων, οι οποίοι, για μια ακόμη φορά, αντιμετωπίζουν το μίσος και την κακότητα των Αλβανών. Για όσους δεν το γνωρίζουν ή προσποιούνται ότι το αγνοούν, η Χειμάρρα ήταν η μοναδική περιοχή της Βορείου Ηπείρου, η οποία είχε αρνηθή να αναγνωρίσει το δήθεν «Δημοψήφισμα» του Εμβέρ Χότζα δια του οποίου επεβάλλετο το κομμουνιστικό καθεστώς κατά το 1946. Εις εκδίκησιν ο Χότζα αφήρεσε, την επομένη του «Δημοψηφίσματος» την Ελληνική εθνικότητα των Χειμαρριωτών. Γι' αυτό και σήμερα η Χειμάρρα δεν θεωρείται από τους Αλβανούς τμήμα της Βορείου Ηπείρου. Είναι δε σχετικά πρόσφατες οι δημοτικές εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου με το αλβανικό όργιο βίας και νοθείας για να μην εκλεγεί Έλληνας Δήμαρχος στην αδούλωτη αυτή περιοχή. Βέβαια, τότε, οι Βορειοηπειρώτες ενίκησαν. Πάντοτε, όμως, έχουν ν' αντιμετωπίσουν την κακότητα των ανθελλήνων Αλβανών, όπως, εν προκειμένω με την κατεδάφιση των κτισμάτων τους. Εάν δε συνδυασθούν τα απαράδεκτα γεγονότα, που συνέβησαν στα Τίρανα, προ ολίγων ημερών, εις βάρος

της Ελληνικής εθνικής ομάδος ποδοσφαιρους, με την σημερινή θλιβερή αλβανική συμπεριφορά, δεν πρέπει να μένη σε κανέναν αμφιβολία ότι τα πράγματα στην Βόρειο Ήπειρο έχουν φθάσει στα έσχατα. Συγκεκριμένα, σήμερα, εορτή του Σταυρού στον οικισμό Τζιάρα των Αγίων Σαράντα, οι Αλβανοί ανατίναξαν, στις 5 το πρωί, ένα Σταυρό, ύψους οκτώ μέτρων, σίγουρα για να βεβηλώσουν την μεγάλη εορτή της χριστιανωσύνης. Και, βέβαια, για να δείξουν και τα ανθελληνικά τους αισθήματα. Το ξαναλέμε για μια ακόμη φορά: Είναι ώρα να αφυπνισθούμε. Οι καιροί ου μενετοί.

Αριθ. Πρωτ. 84 25/10/04

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

(αποσπάσματα)

Με οδύνη και πόνο ψυχής εδιάβασα στον αθηναϊκό και επαρχιακό Τύπο του Σαββάτου 23 τρέχοντος μηνός, ότι η Πολιτεία μελετά την κατάργηση των στρατιωτικών παρελάσεων κατά τον εορτασμό των εθνικών επετείων, για λόγους – άκουσον, άκουσον! – εξοικονομήσεως χρημάτων και για να μην καταπονούνται δήθεν άνθρωποι και μηχανές! (βλέπε Ελ. ΤΥΠΟΣ και ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ 23.10.04)

.....

Όλα αυτά, όμως, φανερώνουν, ότι όσοι απεργάζονται αυτά τα ανόσια σχέδια υπολογίζουν και μετράνε τα πάντα με το χρήμα. Αλλά αν πραγματικά θέλουν να εξοικονομήσουν πόρους, εμείς κάνουμε την πρόταση να καταργηθούν όλες οι καρναβαλικές εκδηλώσεις ανά την Ελλάδα, για τις οποίες ξοδεύονται ασύλληπτα ποσά, σε καιρό, μάλιστα, που η Εκκλησία κηρύσσει την μετάνοια και την λιτότητα, καθώς και οι ποικίλες πολυδάπανες δεξιώσεις... Και επί τέλους, ο λαός που έφερε στην εξουσία την σημερινή κυβέρνηση δεν ρωτήθηκε αν επιθυμή την κατάργηση των στρατιωτικών παρελάσεων. Ας αναλογισθί δε το κυβερνόν κόμμα το μεγάλο κακό που προκάλεσε προ ετών στην Παιδεία με την κατάργηση και την «κηδεία» της καθαρεύουσας, που ωδήγησε στην σημερινή υποβάθμιση των σπουδών και στην τραγική λεξιπενία. Αν είμαστε κοντόφθαλμοι θα χτυπάμε αργότερα το κεφάλι μας, αλλά φοβούμε πως θα είναι αργά, πολύ αργά. Όσο για τους Ευρωπαίους εταίρους μας, καλλίτερα να μη το συζητάμε... Αλλά, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, εμείς πιστεύουμε ότι η πραγματική αιτία αυτών των αυτόχρημα εξωφρενικών σκέψεων, είναι η δραματική συρρίκνωση του αριθμού των στρατευμένων νέων, εξ αιτίας της αποφυγής της τεκνογονίας.

...

Από την ακριτική μας Επαρχία, όπου χτυπάει ζωηρά η καρδιά της Ελλάδος, απευθύνουμε θερμοτάτη έκκληση στον Πρωθυπουργό της Χώρας και του λέμε: Κύριε Πρωθυπουργέ, απορρίψατε χωρίς χρονοτριβή κάθε σκέψη για την κατάργηση των στρατιωτικών παρελάσεων που δίνουν τόνωση και υπερηφάνεια εθνική στον λαό μας. Λάβετε δε μέτρα γενναία, ώστε να αυξηθούν οι πολύτεκνες οικογένειες, ο αιμοδότης αυτός του Έθνους. Ας μη δημιουργούνται, χωρίς λόγο, ρήγματα στον λαό μας. Οι καιροί, όπως καλά γνωρίζετε, είναι ιδιαίτερα κρίσιμοι και η εθνική ενότητα είναι απαραίτητη περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Εμείς οι ακρίτες αγρυπνούμε και περιμένουμε.

Αριθ. Πρωτ. 82 11/10/04

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 93^η

ΘΕΜΑ: 28^η Οκτωβρίου 1940. Όλοι και όλα για την Ελλάδα.

.....

28^η Οκτωβρίου 1940, το έπος της Ελληνικής δόξας. Ο αγώνας που επήρε την Χώρα μας από την

αφάνειά της και την εμεγάλυνε. Κι εμείς οι σημερινοί Έλληνες, που γιορτάζουμε το «ΟΧΙ», ας υψώσουμε σημαίες και λάβαρα και καρδιές, ώστε πανέτοιμοι ν' αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις των καιρών. Ας μην επαναπαυόμαστε κι ας μην αδιαφορούμε. «Οι καιροί ου μενετοί». Όλοι μαζί, αγαπημένοι και μονοιασμένοι, κάτω από την σκέπη της Θεοτόκου και με την ευλογία του Θεού να προχωρούμε μπροστά για την Ελλάδα, για την νέα γενιά, για την Κύπρο, για την Βόρειο Ήπειρο, για τα όσια και τα ιερά του Έθνους. Στους νέους μας εύχομαι τα βέλτιστα. Και όλους σάς καμαρώνω και σάς ευλογώ.

Αριθ. Πρωτ. 93 Νύχτα

Χριστουγέννων 2004

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 95^η

ΘΕΜΑ: «... Και επί γης ειρήνη...»

Αγαπητοί μου Χριστιανοί,

Μέσα σ' ένα κόσμο ταραγμένο, όπου κυριαρχεί ο φόβος της τρομοκρατίας, κι όπου στα διάφορα μήκη και τα πλάτη της γης ο πόλεμος, το έγκλημα, η πείνα και η ποικιλόμορφη δυστυχία έχουν απλώσει την κυριαρχία τους μέσα στην αγωνία και στην απόγνωση, που προκαλούν οι τρομεροί τυφώνες, οι μεγάλης κλίμακος σεισμοί και οι πάσης μορφής θεομηνίες, θα ακουστή για μια ακόμη φορά ο αγγελικός ύμνος: «Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία» (Λουκά β' 14).

.... Η ειρήνη! Ο βαθύς πόθος του ανθρώπου. Όμως, από όσα είπαμε πιο πάνω, προκύπτει ότι αυτό το μεγάλο αγαθό δεν πρέπει να ψάχνουμε γύρω μας για να το βρούμε. Χρειάζεται να γυρίσουμε το βλέμμα μέσα στην ψυχή μας, στα βάθη του είναι μας. Γιατί όταν ζούμε με φόβο Θεού, όταν καλλιεργούμε την χριστιανική αγάπη προς όλους, όταν προσευχώμαστε, όταν εξομολογούμεθα και κοινωνούμε των Αχράντων Μυστηρίων, τότε, πραγματικά νοιώθουμε μέσα μας την ειρήνη του Θεού και μια ανέκφραστη χαρά. Αντίθετα, πάλι, όταν διώχνουμε τον Χριστό με τις μικρές ή μεγάλες παρεκτροπές μας, τότε στην καρδιά μας κυριαρχεί η ταραχή και η αναστάτωση από τον πόλεμο που εξαπολύει εναντίον μας ο πονηρός. Γι' αυτούς, ακριβώς τους ανθρώπους, που ζουν χωρίς την σκέψη και τον φόβο του Θεού, θα πη ο απόστολος Παύλος τον φοβερό λόγο, που όμως απηχεί την πραγματικότητα: «ουκ έστιν ο συνιών, ουκ έστιν ο εκζητών τον Θεόνε πάντες εξέκλιναν, άμα ηχρειώθησαν ου έστι ποιών χρηστότητα, ουκ έστιν έως ενός.... Σύντριμμα και ταλαιπωρία εν ταις οδαις αυτών, και οδόν ειρήνης ου έγνωσαν. Ουκ έστι φόβος Θεού απέναντι των οφθαλμών αυτών» (Ρωμ. γ' 11-12 και 16-18).

.... Οι χριστουγεννιάτικες καμπάνες σημαίνουν χαρμόсуна. Κι ο αγγελικός ύμνος «και επί γης ειρήνη» ακούγεται για μια ακόμη φορά. Ας τον κάνουμε κι εμείς, αδελφοί, τραγούδι και προσευχή μας. Κι ας παρακαλούμε τον Άρχοντα της Ειρήνης, τον Κύριο Ιησού Χριστό να δώση όχι μόνο την ειρήνη, αλλά και την εθνική αποκατάσταση στην Κύπρο και στην Βόρειο Ήπειρο, να ειρηνεύη δε και ολόκληρο τον ταραγμένο κόσμο.

Χρόνια πολλά, Ευλογημένο και το επί θύραις Νέον Έτος.

Διάπυρος προς Κύριος ευχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Δρυινοπούλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ

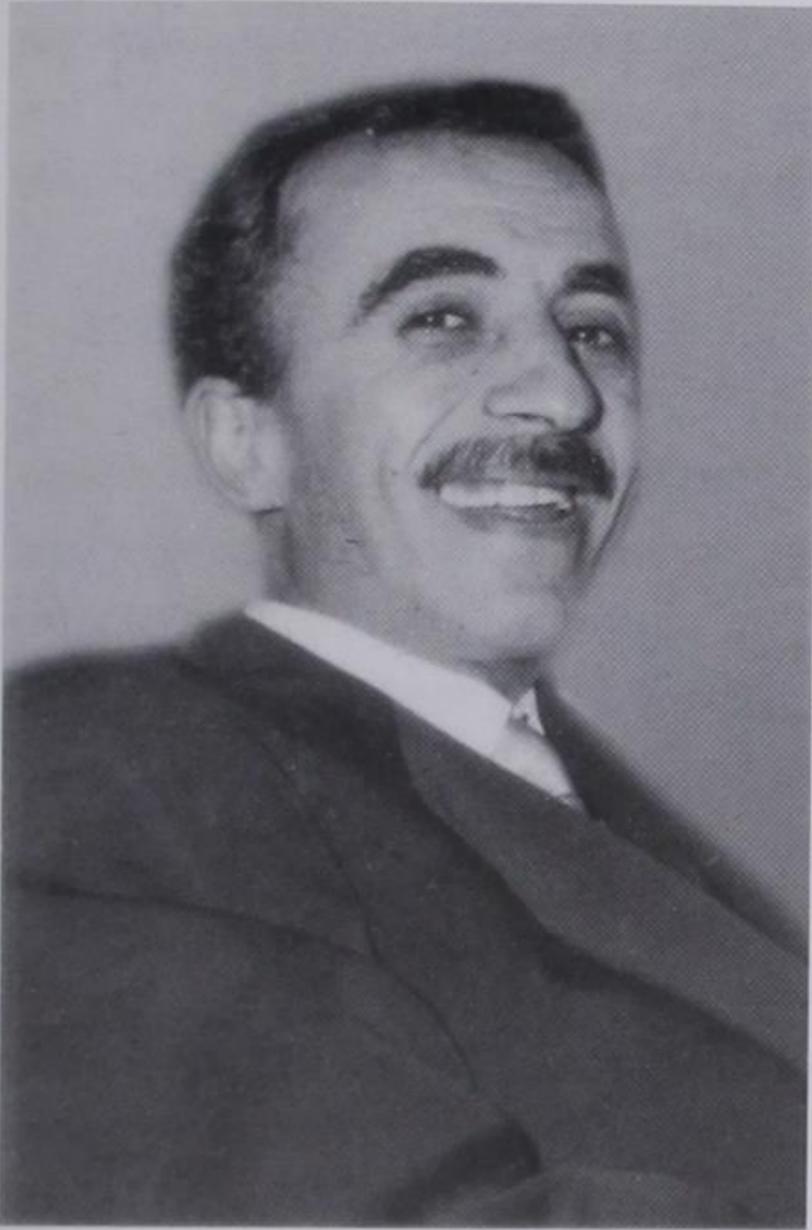
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Απεβίωσαν

- Ο Παναγιώτης Γιαννάτης, του Γεωργίου και της Ευδοκίας, γεννήθηκε το 1933 στον Αμάραντο. Απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη, όπου και ζούσε οικογενειακώς.
- Η Ελένη Ντισάκα του Λάμπρου και της Ευθυμίας, γεννήθηκε στον Αμάραντο το 1926. Απεβίωσε στην Αθήνα.
- Η Αναστασία Γεράση του Αθανασίου και της Κων/νας γεννήθηκε στον Αμάραντο στις 12-7-1914. Παντρεύτηκε το Στέφανο Παπαμιχαήλ και απέκτησαν τέσσερα παιδιά. Το Γρηγόρη, το Δημήτρη, το Μιχαήλ και τον Κωνσταντίνο. Ζούσε στην Πάτρα, όπου τη βρήκε το μοιραίο.
- Ο Δημήτριος Παπαζήσης του Κων/νου και της Σωτηρούλας γεννήθηκε στον Αμάραντο στις 22-6-1926. Παντρεύτηκε την Ασημούλα Κατή και απέκτησαν δύο παιδιά. Το Βασίλειο και τον Κων/νο. Ζούσε στην Αθήνα, όπου αιφνιδίως απεβίωσε, στις 11-6-2004.
- Η Αλεξάνδρα Τσόχου γεννήθηκε στον Αμάραντο στις 4-8-1903. Παντρεύτηκε τον Απόστολο Τσόχο και απέκτησαν ένα παιδί, το Ζήκο. Τα τελευταία χρόνια ζούσε στην Αθήνα και πολλά καλοκαίρια επισκεπτόταν και το χωριό, όπου άφησε και την τελευταία της πνοή. Στις 30-9-2004.
- Η Λαμπρινή Τσόχου του Χρήστου γεννήθηκε στις 17-5-1918 στον Αμάραντο. Παντρεύτηκε το Δημήτριο Γεράση και απέκτησαν τρία παιδιά. Την Αλεξάνδρα, το Σπύρο και τη Μαγδαληνή. Απεβίωσε στις 11-9-2004.
- Η Σοφία Τσάτση του Νικολάου και της Μαγδαληνής γεννήθηκε στον Αμάραντο το 1932. Παντρεύτηκε τον Γεώργιο Κούσιο και απέκτησαν δύο παιδιά. Το Βασίλειο και το Νικόλαο. Ζούσε στην Αθήνα, όπου και απεβίωσε στις 4-1-2005.
- Ο Ιωάννης Ζιάκος του Αντωνίου και της Αικατερίνης γεννήθηκε στον Αμάραντο στις 15-9-1924. Παντρεύτηκε την Ιφιγένεια Νάκου και απέκτησαν δύο παιδιά, την Γιολάνδα και τον Αποστόλη. Απεβίωσε στην Αθήνα στις 5-1-05, όπου και ζούσε τον περισσότερο καιρό.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σας σκεπάζει. Αιώνια σας η μνήμη, αγαπητοί χωριανοί. Θερμά συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

■ Η περιληπτική αναφορά στους εκλιπόντες οφείλεται στην έλλειψη στοιχείων. Είναι σχεδόν αδύνατη η συγκέντρωσή τους. Όσοι ενδιαφέρονται, μπορούν να τα αποστέλλουν στο περιοδικό για δημοσίευση. Ακόμη και τα αρχεία του Δήμου είναι ελλειπέστατα. Ζητώ την κατανόησή σας και τη συνεργασία σας. Ευχαριστώ.

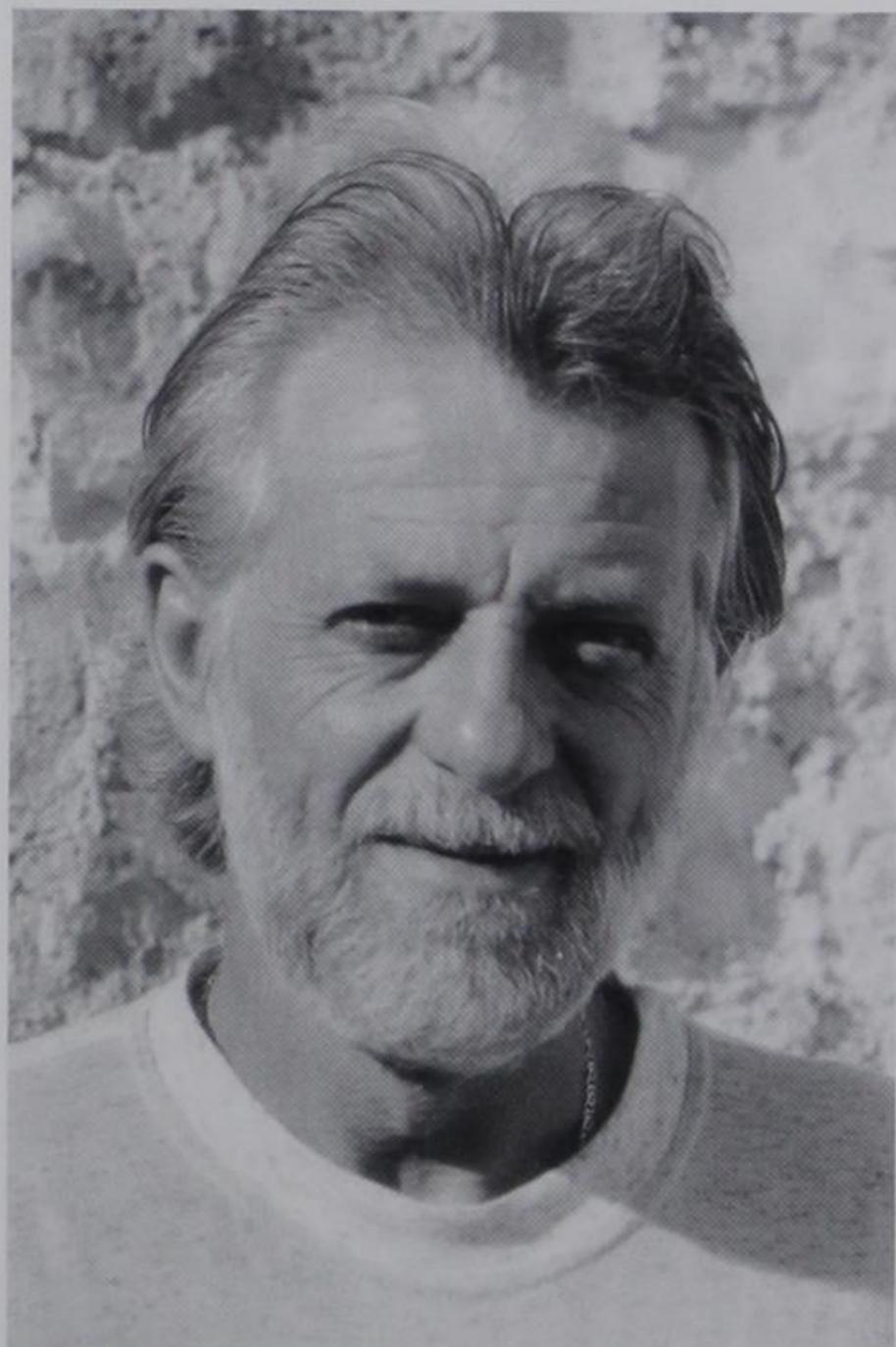
Αποχαιρετισμός

Ο Απόστολος Νόκος του Γεωργίου και της Πηνελόπης γεννήθηκε στον Αμάραντο στις 25-01-1951. Τα πρώτα χρόνια, τα πιο τρυφερά της ζωής του υφάνθηκαν και σμιλεύτηκαν στη γενέθλια γη. Με το τέλος του Δημοτικού πέρασε τις εξετάσεις στο γυμνάσιο στην Κόνιτσα κι ακολούθησε στην ξενιτιά τους δικούς του, να συνεχίσει τις σπουδές και να ριχτεί στο στίβο της ζωής. Μια ζωή γι' αυτόν φορτωμένη με όνειρα και ένα συνεχή αγώνα για την πραγμάτωσή τους.

Ξεχώρισε το περιεχόμενο και το απόσταγμα των αξιών, τα κράτησε σαν θησαυρό και οδηγό του. Ο γάμος του με τη Μαρία Γρηγοράκη, την αγαπημένη του σύζυγο, έφερε στη ζωή και το παιδί τους,

το Γιώργο, το 1987. Το πιο ευτυχές γεγονός, όπως για όλους τους γονείς. Το νόημα της υπάρξεως. Υπάκουσε στην ακαταμάχητη νομοτέλεια της συνέχειας. Αψευγάδιαστη και υποδειγματική η οικογενειακή του ζωή, συνεπέστατη η επαγγελματική του πορεία, συνεχής η διάθεση προσφοράς προς το συνάνθρωπο και μόνιμη η αγωνία του και το ενδιαφέρον για την προκοπή του χωριού. Ποτέ δεν ξέχασε, και πολύ περισσότερο δεν αποδεσμεύτηκε. Με την κάθε ευκαιρία το επισκεπτόταν. Το αγαπούσε, το λάτρευε και πάντα έμενε με την ελπίδα της επιστροφής. Θυμάμαι να στέκεται όρθιος στον τόπο του πατρικού του, με ακίνητο βλέμα, σκεπτικός, με ρίγη συγκινήσεως, αισθανόμενος τη γεύση από τις μνήμες. Η νοσταλγία απ' τα παλιά ήρθε ζωντανή μέσα του, γέμισε την ψυχή του και πλημμύρισε τα μάτια του. Είναι δύσκολο να κρυφτεί ο καημός. Τα δάκρυα πότισαν τη γη που τον γέννησε. Βουβό το κλάμα του και αθόρυβο, αθόρυβο σαν το πέρασμά του απ' αυτόν τον κόσμο, μα που άφησε έντονα τα σημάδια της παρουσίας του, παρά την σύντομη εγκατάλειψή του. Νεότατος! Στις 21-4-04 το συμβάν, μας συγκλόνισε και μας γέμισε πόνο. Με πόνο, οδύνη και θλίψη, αποδίδουμε την πρέπουσα τιμή και σε αποχαιρετούμε στο μακρινό

σου ταξίδι. Αποχαιρετούμε έναν άνθρωπο βαθύτατα κοινωνικό, ταυτισμένο με την ευθυκρισία, την εντιμότητα, την καλοσύνη, την πραότητα, την υπομονή, την αγάπη και την σεμνότητα. Έναν άνθρωπο γεμάτο όρεξη για ζωή. Αιωνία σου η μνήμη, πολυαγαπημένε μας Αποστόλη.

Αποχαιρετισμός

Κεραυνός εν αιθρία, ήταν η είδηση στις 11 Ιανουαρίου για τον αιφνίδιο θάνατο του πολυαγαπημένου μας Γιάννη. Μας συντάραξε και μας συγκλόνισε όλους. Ακατανόητος ο θάνατος, φρικτός και οδυνηρός. Η αίσθηση της φρίκης μας κυρίευσε και μας βάρυνε την ψυχή...

Ο Ιωάννης Ντούτσης του Δημοσθένους και της Λευκοθέας, γεννήθηκε στην Κόνιτσα το 1950 και έζησε τα πρώτα του χρόνια στον Αμάραντο. Γιος του «ιστορικού» διδασκάλου του χωριού μας αείμνηστου Δήμου. Μια ασταμάτητη παρουσία, ένα αρχέγονο κύτταρο, που δεν έπαψε να υπάρχει. Μια δύναμη ψυχής και μια αμετακίνητη πίστη σε αξίες αντλούμενες από τα βάθη της καταγωγής του, τη Δρόβιανη της Β.

Ηλείου και τον Αμάραντο.

Από τα τρυφερά του χρόνια ρίχνεται στην πάλη της ζωής. Στην αναζήτηση και στη δημιουργία. Αποκορύφωμα τα δύο του παιδιά, τα βλαστάρια του, η Λευκοθέα και η Αγγελική, αποτέλεσμα του γάμου του με τη λατρευτή του σύζυγο Μερόπη.

Συνεχής η προσπάθεια, πολύπλευρη και εξουθενωτική. Δεν τον λυγίζει, πιστεύει στον εαυτό του. Καταξιώνει τον ιδρώτα, την αγάπη και την πίστη για την ίδια τη ζωή. Διατηρεί τη θέρμη απ' την επαφή με το μόχθο και εκφράζεται με την

ομορφιά της απλοϊκότητας. Ιδιότητες που λειτουργούν σαν κρίκος και με το λατρευτό του χωριό, τη λαχτάρα του, την προσμονή του, την αφετηρία του. Πολύπλευρη η προσφορά και η δραστηριότητά του. Με τις τεχνικές του γνώσεις, με το θάρρος της γνώμης του, με τη θετικότητα της κρίσης του και με τη συμμετοχή του στις εκδηλώσεις, συνέβαλε σημαντικά στη θετική πορεία των φορέων του χωριού. Η τοποθέτηση των σωλήνων στηρίξεως στις σκάλες του σχολείου και το παγκάκι στην παιδική χαρά οφείλονται σ' αυτόν. Είναι τα τελευταία του έργα. Πρώτος έτρεξε συμπαραστάτης του Πολιτιστικού για την υποστήριξη των δικαιωμάτων του χωριού στο βουνό. Είχε μέσα του το πάθος της αγνότητας. Με την πηγαία του εύθυμη διάθεση, (χιούμορ) και το εγκάρδιο αυθεντικό του γέλιο έφερνε τη χαρά σε όλους μας. Η φιλοτιμία, η ευγένεια και η ανθρωπιά, πλημμύριζαν την καρδιά του. Αυτή που τον πρόδωσε και τον εγκατέλειψε, προκαλώντας συντριβή, δημιουργώντας δυσαναπλήρωτο κενό. Ένα κενό που ποτέ δεν θα γεμίσουμε, παρ' όλο που δεν μπορούμε να πιστέψουμε στην απουσία του. Κανείς... Απ' όλους αυτούς, τους εκατοντάδες, ίσως χιλιάδες που τον αποχαιρέτησαν σ' ένα ταξίδι που δεν θέλουμε να πιστέψουμε χωρίς επιστροφή, από τώρα, τόσο νωρίς, τόσο νέος... Για πάντα θα ηχεί στ' αφτιά μου των συγγενών η κραυγή στον τελευταίο ασπασμό.

Ζεις Γιάννη – Ζεις!

Ζεις, υπερνίκησες την φθορά και τον αφανισμό, ελευθερώθηκες απ' τον αδυσώπητο ζυγό του χρόνου και κέρδισες την απόλυτη διάρκεια. Αιωνία σου η μνήμη πολυαγαπημένε μας Γιάννη.

Ευχαριστήριο

Ευχαριστούμε θερμά, όλους όσους συμμετείχαν στο βαρύτατο πένθος μας για το θάνατο του πολυαγαπημένου και λατρευτού μας Γιάννη Δ. Ντούτση. Η σύζυγος, τα τέκνα, η μητέρα, τ' αδέρφια του και οι λοιποί συγγενείς.

Το 40ήμερο μνημόσυνο θα τελεστεί το Σάββατο 19 Φεβρουαρίου και ώρα 9 π.μ. στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Αχαρνών.

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Διακρίνονται από δεξιά.

Ιωάν. Κούκης, Πάτρα Στέρτσιου, Χαρ. Στέρτσιος, Ρένω Ζιάκου, Πηνελόπη Νόκου, Ευανθία Νόκου, Βασ. Νόκος, με την κόρη του Πόπη και το γιο του Γιώργο. Με επιφύλαξη ο δεύτερος από αριστ. ο Παν. Κούκης.

(η φωτ. είναι προσφορά της κ. Αλεξ. Νόκου. Την ευχαριστώ θερμά.)